
CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 99

VII Legislatura

Any 2009

Sessió plenària
realitzada el dia 12 de novembre de 2009
Segona i darrera reunió

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora María Milagrosa Martínez Navarro

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts)

Compareixença del president del Consell, senyor Francisco Camps Ortiz, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 45.947, 45.934 i 45.944) .....

pàgina 13.456

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Popular sobre l'eixida de la crisi econòmica a Espanya (RE número 45.947)

Intervencions del diputat senyor Rafael Blasco Castany (GP Popular) i del president del Consell, senyor Francisco Camps Ortiz.

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Socialista sobre l'eficàcia i la transparència en la gestió del Consell (RE número 45.934)

Intervencions del diputat senyor Ángel Luna González (GP Socialista) i del president del Consell, senyor Francisco Camps Ortiz.

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís sobre els recents canvis que afecten el Consell (RE número 45.944)

Intervencions de la diputada senyora Mónica Oltra Jarque (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís), del president del Consell, senyor Francisco Camps Ortiz, del diputat senyor Enric Xavier Morera Català (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i de la diputada senyora Mireia Mollà Herrera (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís).

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre l'aprovació de mesures d'accés a la renda garantida de ciutadania de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís (RE número 44.056 i 44.330, BOC número 178) ..... pàgina 13.462

Intervencions de les diputades senyora Mónica Oltra Jarque (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i senyora Marina Albiol Guzmán (Agrupació de Diputats i Diputades No Adscrits) i del diputat senyor Antonio Torres Salvador (GP Socialista).

Votació: es rebutja per 28 vots a favor i 48 en contra.

Elecció dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana en l'assemblea general de Bancaixa i Caixa Ontinyent ..... pàgina 13.466

Resultat de la votació per a l'elecció dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana en l'assemblea general de Bancaixa:

Llista proposada pel Grup Parlamentari Popular: 48 vots.

Llista proposada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís: 4 vots.

En blanc: 2 vots.

Resultat de la votació per a l'elecció dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana en l'assemblea general de Caixa Ontinyent:

Llista proposada pel Grup Parlamentari Popular: 48 vots.

Llista proposada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís: 4 vots.

En blanc: 2 vots.

Moció subsegüent a la interpel·lació, pel procediment especial d'urgència, al conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació, senyor Gerardo Camps Devesa, sobre la política general de la conselleria en matèria d'atenció a desocupats sense cap tipus de recursos econòmics, presentada pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 45.262, BOC número 185) ..... pàgina 13.468

Intervencions del diputat senyor Vicent Sarrià i Morell (GP Socialista) i de les diputades senyora Margarita Sanz Alonso (Agrupació de Diputats i Diputades No Adscrits), senyora Mireia Mollà Herrera (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i senyora Gema Amor Pérez (GP Popular).

Votació: es rebutja per 38 vots a favor i 49 en contra.

Moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Educació, senyor Alejandro Font de Mora Turón, sobre la política general de la conselleria al voltant de l'inici del curs escolar, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís (RE número 45.306, BOC número 185) ..... pàgina 13.473

Intervencions de les diputades senyora Mireia Mollà Herrera (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís), senyora Margarita Sanz Alonso (Agrupació de Diputats i Diputades No Adscrits) i senyora Ana Isabel Noguera Montagud (GP Socialista).

Votació: es rebutja per 39 vots a favor i 46 en contra.

(S'alça la sessió a les 13 hores i 8 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió ..... pàgina 13.477

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 12 de novembre de 2009. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix la presidenta de les Corts Valencianes, senyora María Milagrosa Martínez Navarro. Sessió plenària número 56. Segona i darrera reunió.

La senyora presidenta:

Bon dia, se reprén la sessió.

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana

La senyora presidenta:

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula el síndic portaveu del Grup Parlamentari Popular, il·lustre diputat senyor Blasco.

El senyor Blasco Castany:

Molt excel·lent presidenta de Les Corts.
Senyores i senyors diputats.

Amb la vènia de la senyora presidenta m'agradaria començar esta primera intervenció, com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, expressant l'agraïment al Grup Parlamentari Popular en Les Corts per la confiança que ha depositat en mi i l'honor que representa hui formular una pregunta d'interés general al molt honorable president de La Generalitat.

Igualment, m'agradaria també expressar el meu reconeixement a les persones que han ocupat este càrrec en els últims anys al front d'esta responsabilitat, especialment, a Rafael Maluenda, a Ricardo Costa, a Esteban González Pons, a Serafín Castellanos i a Alejandro Font de Mora. Tots ells, servidors públics que han sabut fer compatible la seua actuació en estes Corts, sentint el que és un parlamentarisme que ha d'ajuntar la vocació de servici públic i la defensa dels interessos dels valencians. *(Aplaudiments)*

Estic certament emocionat per ocupar esta trona. I eixe agraïment vullc també, que siga en este preàmbul de presentació obligatòria, recalcar, com vaig fer també en la Junta de Síndics, la voluntat d'arribar a acords amb els grups de l'oposició, de posar per davant el diàleg i l'enteniment i que sàpien que van a tindre una mà estesa, meua i del grup parlamentari, perquè el parlamentarisme és concòrdia des de la discrepància i, per descomptat, en el respecte al joc democràtic que esta cambra se mereix. I anem a entrar en matèria.

Senyor president, el Grup Parlamentari Popular vol fer-li hui una pregunta relacionada en un tema, en una qüestió que interessa i preocupa els espanyols en general i també els valencians en particular, la qüestió de l'ocupació. I, sobretot, perquè en mig d'una crisi econòmica com la que travessa Espanya, esta comunitat comença a tindre alguns indicadors que expressen les polítiques actives que vosté està impulsant al front del govern.

Polítiques actives que s'han demostrat en els últims mesos on l'ocupabilitat, en relació al que significa les taxes d'atur en la nostra comunitat, han millorat sensiblement. I això té el mèrit de l'esforç per defensar els interessos dels valencians i, especialment, per fer-ho en una situació de crisi econòmica de dimensions espectaculars com les que està travessant Espanya.

Fa díhuit mesos, el senyor Zapatero negava l'existència d'una crisi, i en díhuit mesos en Espanya hi ha hagut 2.200.000 persones, les quals han incrementat les llistes de l'atur. Fa mesos, el senyor Zapatero negava la crisi econòmica i feia impossible que se sentira acompanyat per les recomanacions de distintes forces polítiques, econòmiques i socials per haver contribuït a eixir el més prompte possible de la crisi. 2.200.000 persones que han vingut a augmentar el patiment de moltes i moltíssimes famílies i persones. Un increment, només en díhuit mesos, que ha representat el 58,67% percentual d'atur en el nostre país.

Això significa que en estos moments tenim més de quatre milions d'aturats en Espanya, exactament 4.332.230 aturats, segons les fonts governamentals. Això significa que l'últim mes han augmentat en 100.000 persones les llistes d'espera, i això significa que n'hi han en Espanya 1.200.000 persones que tenen tots els seus membres en l'atur, 1.200.000 famílies que no tenen ningun ingrés.

Eixa crisi econòmica és una catàstrofe nacional. És una situació d'emergència que porta a moltíssimes famílies i persones a estar en situacions tràgiques. Davant d'eixe panorama, cal reconèixer que únicament els esforços que s'estan fent en esta comunitat estan representant un alleugeriment per a moltes persones.

Una crisi que, a més, està hui ja detectada per tots els indicadors econòmics nacionals i internacionals. Des del Fons Monetari Internacional fins a la mateixa Comissió Europea ha vingut assenyalant que Espanya serà l'últim país en eixir d'este procés de recessió econòmica, que Espanya va a tindre que veure ampliada fins al 2003 la necessitat de reduir el dèficit públic fins a un 3%, perquè si no, haurem d'eixir inclús de la zona euro en Europa i que, a més, està portant que destacades persones, que han tingut responsabilitats socialistes com és el mateix comissari d'Afers Econòmics, el senyor Almunia, estan criticant la política econòmica que està agreujant, precisament, estes qüestions.

En eixe context, senyor president, li volem preguntar quins són els mecanismes que el govern de La Generalitat està impulsant per a eixir d'esta crisi i, sobretot, per a garantir l'ocupació i, al mateix temps, col·locar-mos en una situació de lideratge per a eixir de la crisi en què mos ha clavat el govern del senyor Rodríguez Zapatero.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Per a respondre, té la paraula el molt honorable president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Gracias, señor portavoz del Grupo Parlamentario Popular.

Desde que comenzaron los primeros indicadores a demostrar que la situación económica de nuestro país comenzaba a ser preocupante, el gobierno de La Generalitat empezó a poner en marcha medidas y empezamos a hablar con claridad a nuestros conciudadanos y a

todos los sectores sociales, tanto empresariales como sindicales.

Por eso, no ocultamos, desde el primer minuto, nuestra preocupación y, por eso, quisimos poner en marcha todo tipo de medidas que permitiesen, en primer lugar, amortiguar al máximo el efecto de la crisis económica —aquí ha faltado el liderazgo del Gobierno de España— y, también, que nos permitiese ser los primeros en salir de la crisis.

Los datos siguen siendo realmente preocupantes porque hay miles y miles de familias que han perdido sus puestos de trabajo y que, por lo tanto, están en situación de pesimismo, de tristeza y de desconfianza.

Es verdad que los datos del último mes atisban una desaceleración de la creación del desempleo. Somos la segunda comunidad autónoma en donde menos ha crecido el desempleo en toda España en el último mes, un 0,46%, y, en cambio, en España creció un 2,6%.

Nuestro mercado, por primera vez en un año de trabajo, empieza a ofrecer algunos datos positivos. Lideramos el aumento de la contratación total y de los contratos indefinidos en toda España, tenemos 15.718 contratos más, aumentan los contratos indefinidos en un 20%, en España han disminuido un 1,4% y la proporción de contratos indefinidos se sitúa en un 11%, mientras que en España es, únicamente, del 9%.

Lideramos el aumento de la afiliación a la Seguridad Social mientras que en España ha disminuido. Hay 16.314 afiliados a la Seguridad Social más, mientras que en España hay una caída generalizada con más de veintiséis mil afiliaciones menos en la Seguridad Social. Somos la segunda comunidad donde más aumentan los afiliados a la Seguridad Social, mientras que en España ha disminuido.

Y, además, somos la comunidad autónoma con mayores expectativas de encontrar empleo. Hemos liderado la incorporación de la población activa al mercado de trabajo desde hace un año; 44.300 activos más en la Comunidad Valenciana, que supone más del 90% del total de los activos de toda España. Es decir, los ciudadanos ven en nuestra comunidad expectativas de encontrar trabajo, y no en el resto de España.

Desde el principio, nos pusimos en marcha. Nuestra respuesta fue planificada, rápida y acertada en la medida de las posibilidades de un gobierno de ámbito autonómico, de ámbito regional. Desde el principio, reconocimos la crisis y orientamos nuestras políticas para combatirla, apostamos por el diálogo social para asentar las bases necesarias para la recuperación económica y, por eso, se firmó el Pavace II hace unos cuantos meses, el acuerdo que siempre es pilar fundamental para poder salir de una crisis económica con los agentes económicos y sociales, empresarios y sindicatos.

Pusimos en marcha un plan de impulso de la economía valenciana, dotado con 1.500 millones de euros, que ya está casi ejecutado, y este año con un esfuerzo sobrepresupuestario pusimos en marcha un plan, dotado con 2.520 millones de euros, directamente dirigido a la creación de empleo, de riqueza y de confianza que está ayudando a la economía de nuestra comunidad; 360 millones de euros para políticas activas de empleo con un impacto directo en más 216.000 personas en nuestra comunidad; 335 millones de euros para mejorar la competitividad de la industria, los servicios, el turismo y la agricultura; 1.020 millones de euros para inversión en municipios; el plan especial de apoyo a la inversión productiva para realizar 2.000 proyectos en todos los municipios de la Comunidad Valenciana y dar trabajo a más de 30.000 personas, y 805 millones de euros para la financiación de nuestras empresas.

Hace escasamente seis días firmamos 200 millones de euros más con las entidades financieras de la Comunidad Valenciana, con las cajas de ahorro, para líneas que van directamente ligadas a la innovación, la internacionalización y la optimización de la energía en nuestra comunidad.

Además, hemos bajado los impuestos para reducir el impacto de la crisis sobre las familias y las empresas. Una bajada de impuestos que, en este mismo instante, me anuncian ha sido, también, copiado por la Comunidad de Madrid. Hemos puesto en marcha un plan de austeridad de La Generalitat y hemos hecho los presupuestos más sociales y que más apoyan al empleo de la historia.

Sólo en los últimos días hemos puesto en marcha 200 millones de euros para financiar a las empresas, 6 millones de euros para la internacionalización y hemos puesto en marcha 60 millones de euros para escuelas taller, casas de oficio y talleres de empleo.

Nosotros nos pusimos en marcha y seremos los primeros en salir de la crisis.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Socialista, il·lustre diputat senyor Luna.

El senyor Luna González:

Muchas gracias, señora presidenta.

La evolución del caso Gürtel, que, por supuesto, no existe en la Comunidad Valenciana y que, por supuesto, usted no sigue tampoco, ha llevado a la dirección nacional de su partido a obligarle a cesar a Ricardo Costa y a cambiar la dirección del Partido Popular en la Comunidad Valenciana.

Puede explicarnos cómo van a mejorar estos cambios la eficacia y la transparencia en la gestión del Consell que usted preside.

Muchas gracias. (*Veus*)

La senyora presidenta:

Té la paraula, per a respondre, el molt honorable president del Consell. (*Veus*)

Perdón... Controlado, señor Luna.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Todavía no nos ha explicado usted qué hace en un escañón que los valencianos no le dieron. (*Remors*) Y nos pregunta a nosotros, dos años después, (*veus*) cuáles son las decisiones que hemos adoptado nosotros en nuestro partido.

Todavía, después de dos años, no sé lo que usted piensa —dos años— del transvase del agua del Ebro, del tren de alta velocidad, de la falta de financiación de nuestra comunidad, de la educación pública, de *l'ensenyança en valencià en les nostres escoles*, de la defensa de nuestras tradiciones, de la vertebración de nuestra territorio, de la apuesta por la sanidad pública. Nadie en esta comunidad sabe lo que el señor Luna piensa de lo que es la comunidad y cuál tiene que ser su futuro. (*Aplaudiments*)

Pero le vuelvo a hacer..., nadie, absolutamente nadie, pero le vuelvo a hacer también, como ocurrió hace dos años,

la misma pregunta: ¿por qué ocupa usted un escaño que los valencianos no le dieron? (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Luna.

El senyor Luna González:

Muchas gracias, señora presidenta.

Le voy a enviar un ejemplar del *Diario de Sesiones*, dado que usted no viene por la cámara, para que vea usted que me he pronunciado sobre todos esos temas aquí en la cámara.

Mire, el Partido Popular ha reconocido un problema que ustedes todavía no reconocen, y ese problema está en la gestión de los contratos públicos, en la gestión del dinero público. No ha habido ningún cambio en el funcionamiento del Consell que nos permita aventurar que se va a funcionar de otra manera en esta comunidad autónoma. Sólo ha hecho usted un movimiento defensivo dentro de su partido. Ha mandado usted un mensaje inequívoco a la ciudadanía. Su proyecto político hoy es resistir, sólo resistir.

A nosotros nos preocupa la economía, nos preocupan los parados y por eso nos preocupa la corrupción. Porque la corrupción distorsiona la competencia, porque desincentiva la innovación, porque añade sobrecostes, porque aumenta el déficit y la inflación y porque pone en riesgo a las empresas que trabajan seriamente. Y como usted no tiene voluntad de modificar el comportamiento de su Consell nos amenaza con volver a repetir los vicios que han dado lugar al caso Gürtel.

Y ahora, señor presidente, se rasgan ustedes las vestiduras porque hemos presentado una querrela. Mire, por primera vez en esta comunidad hay un informe como éste de la policía, de la Brigada de Blanqueo de Capitales que pone negro sobre blanco pruebas que demuestran la corrupción que ha habido en la administración que usted preside.

¿Qué tiene que hacer una oposición que se respete como oposición cuándo tiene en sus manos un documento como éste? ¿Me lo quiere decir usted? ¿Tenemos que cerrar los ojos? ¿Tenemos que venir aquí todos los jueves a hacer preguntas que usted no contesta? Que contesta con ataques a los socialistas, en mi persona o a otros socialistas.

¿Tenemos que seguir jugando al juego este de aceptar el sistema político corrupto que ustedes han instalado, aceptando un papel subordinado en ese sistema político corrupto para ver si nos llevamos algunas migajas de los que se les cae a ustedes? ¿Ese es nuestro papel, según usted? (*Aplaudiments*) No señor.

No, señor presidente, nosotros no renunciamos a ser una alternativa de gobierno, nosotros no queremos engañar a nuestros electores. Nosotros estamos aquí para poner encima de la mesa la mejor propuesta política que hoy pueden tener los valencianos, que es un programa de defensa de la legalidad, que es un programa de defensa de la práctica democrática, que es una defensa de la igualdad ante la ley. Ese es el único programa político que hoy necesita el pueblo valenciano, y ese es el programa político que los socialistas traemos a esta cámara por respeto a nuestro papel de oposición y por respeto a nuestros electores.

Señor Camps, la querrela les ha puesto ciertamente de los nervios, pero no se plantean dar explicaciones, ninguna explicación. La querrela ha evidenciado con sus ataques su sensación de debilidad y su preocupación. Mire, usted no tiene salida, no tiene salida y lo sabe.

¿Cuánto tiempo va a tardar su partido, el Partido Popular, en deshacerse de usted? ¿Se lo digo yo? A las primeras de cambio.

¿Cuándo venga el recurso del Supremo resuelto y tengan que abrirle el procedimiento? ¿Cuándo admitan a trámite la querrela que hemos presentado? ¿Cuándo se sepan nuevas cosas del sumario que existe en el Tribunal Superior de Justicia de Madrid? Elija usted cuando, pero a las primeras de cambio su partido le va a dejar caer porque en la balanza electoral usted ya produce más pérdidas que beneficios, y eso debería de saberlo.

¿Qué le hace a usted seguir aferrado a ese sillón, señor Camps? ¿Solamente el hecho de que le juzguen como aforado? ¿Solamente defender su condición de que le juzgue el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana? ¿No caer en manos del juez ordinario? ¿Eso es lo que le mantiene ahí?

La verdad, señor presidente, qué tristes van a ser sus días de ex presidente de esta comunidad, y lo lamento.

Señor presidente, le recordaría aquí al clásico, le recordaría a Quevedo cuando decía aquello de «no he de callar, por más que con el dedo, ya tocando la boca o ya la frente, silencio avises, o amenaces miedo». Se lo recuerdo.

Señor presidente, el orgullo de ser valenciano no está en esos grandes eventos que ustedes hacen sin calcular el coste, sin responder de la deuda que generan. El orgullo de ser valenciano está en tener unas instituciones que funcionen respetando la ley y en tener unos dirigentes ejemplares. Y nosotros estamos empeñados en devolverle el orgullo, ese orgullo auténtico al pueblo valenciano.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Per a respondre, té la paraula el molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Dos años escuchando exactamente lo mismo. Hoy no les ha hablado ni a los valencianos, ni al Grupo Parlamentario Popular ni al gobierno. Les ha hablado a sus compañeros intentando explicarles por qué ha presentado lo que ha presentado.

La tranquilidad es el trabajo y el esfuerzo diario por intentar sacar adelante todos los días esta comunidad, y su intranquilidad es porque sabe que usted es uno de los grandes lastres que tiene el Partido Socialista para seguir tirando hacia delante.

No ha querido explicar por qué ocupa un escaño que no le corresponde, porque no fue votado para ser portavoz del Grupo Socialista y yo (*veus*) sigo al frente del gobierno de La Generalitat, sigo al frente del gobierno de La Generalitat porque no sólo nos votaron democráticamente los valencianos, sino porque además, elección tras elección y encuesta tras encuesta, nos dan toda su confianza y todo su cariño.

Seguiré al frente del gobierno y estaremos todos nosotros trabajando desde nuestros escaños para que personas como usted tengan todas las vías imposibilitadas para poder llegar al gobierno de una comunidad como la nuestra que en sus manos acabaría con su personalidad, su identidad, su orgullo y su autoestima. (*Aplaudiments*)

Sus palabras, que no sé exactamente muy bien, salen más de la víscera que de la razón durante todos estos meses, demuestran su incapacidad para aportar una sola idea políti-

ca al presente y al futuro de nuestra tierra. Creo que fue una mala elección, desgraciadamente para todos, la de usted como portavoz del Grupo Socialista. Tengo la ilusión como valenciano, la ilusión como valenciano, de que en el próximo periodo de sesiones usted no sea el portavoz del Partido Socialista. Sería bueno para el Partido Socialista, sería bueno para la democracia y sería bueno para la Comunidad Valenciana.

Usted es un portavoz fallido porque aquí no habla de política, habla de otras cosas que no interesan absolutamente a nadie. Cuando alguien se esconde detrás de una querrela es que no tiene nada que decirles a sus conciudadanos. Cuando uno se esconde detrás de un insulto y de una amenaza es que no tiene nada que decirles a sus conciudadanos. Cuando uno pone en peligro diez mil puestos de trabajo de empresas que usted ha decidido han sido adjudicatarias de contratos por la administración de forma irregular, usted es que no tiene nada que decirles a nuestros conciudadanos. Espero que vaya casa por casa de cada uno de los diez mil trabajadores de esas empresas a explicarles por qué está lanzando... (*aplaudiments*), por qué está lanzando una sombra de sospecha sobre empresas que vienen desde hace muchísimos años trabajando a beneficio de la Comunidad Valenciana, de España y de fuera de España.

Cada adjudicación que por culpa de sus palabras y de sus querrelas no llegan a empresas de obra pública valencianas será responsabilidad de Ángel Luna y del Partido Socialista mientras lo mantengan como portavoz. Cada adjudicación. Han hecho un enorme esfuerzo por mejorar su técnica, su capacidad financiera, por poder hacer proyectos que a veces parecían complejos, por intentar competir con empresas de otras comunidades autónomas, por intentar competir con empresas de ámbito nacional e internacional, y usted ha lanzado una sombra de sospechas, incluso sobre la empresa en la que usted estuvo trabajando.

Ha traicionado a quien lo trajo aquí, ha traicionado a quien le dio de comer cuando dejó de ser alcalde y ha traicionado al planteamiento de la democracia y de la política. Y más le diré, señor Luna, a usted le encantaría coger una camioneta, venirse de madrugada a mi casa y por la mañana aparecer yo boca abajo en una cuneta.

Muchas gracias. (*Applaudiments i veus*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra para preguntar, el síndico.

El senyor Luna González:

Muchas gracias, señora presidenta.

No voy a utilizar el turno por alusiones, voy a hacer una repregunta.

Señor presidente, yo el otro día a efectos retóricos hablaba de su enajenación política. Hoy casi me tendría que replantear el adjetivo que le puse al sustantivo.

Señor presidente, aquí no estamos para enjuiciar al portavoz de la oposición que ha sido elegido por sus compañeros. Aquí estamos para controlar al gobierno. Usted no acaba de entender eso, porque usted se esconde detrás de los empresarios, detrás de la bandera de La Generalitat, detrás de las instituciones para no hacer lo que tiene que hacer, que es venir aquí a dar explicaciones de cómo utiliza usted el dinero público.

¿Está usted dispuesto a poner encima de la mesa los expedientes de contratación de las empresas que reciben dinero de la Generalitat valenciana y que aparecen relacionadas en un informe de la policía? ¿Sí o no? ¿Está usted dis-

puesto a que la Mesa de las Cortes permita las preguntas de los grupos de la oposición en estas Cortes? ¿Sí o no? ¿Está usted dispuesto a la transparencia? ¿Sí o no? Ahora, no conteste y siga usted amenazando e insultando. Es para lo único que ha quedado y es lamentable. (*Applaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

No me pongo detrás de ninguna bandera, me pongo delante. No me pongo detrás de ninguna empresa, me pongo delante. No me pongo detrás de ningún gobierno, me pongo delante. Este es el gobierno más transparente que ha tenido jamás la Comunidad Valenciana. (*Applaudiments*) ¡El más, el más!

¿Está usted dispuesto a decirme que adjudicación es irregular? ¿Está usted dispuesto a decirme cómo fundamenta una querrela por el trabajo excepcional de técnicos y funcionarios de esta administración que lo único que hacen es valorar las plicas que se les presentan para poner en marcha proyectos de infraestructuras productivas para el futuro de esta tierra? Y, por cierto, ¿está usted dispuesto a dejar de insultar permanentemente al gobierno democráticamente elegido por el pueblo valenciano?

Usted me ha preguntado hoy por qué los cambios en mi partido. Eso es típico de mentalidades que pretenden intervenir en la vida social y en la de los partidos políticos. Eso es típico de regímenes políticos que ya han desaparecido.

Muchas gracias. (*Applaudiments*) (*S'interromp la gravació*)

La senyora presidenta:

Senyor Luna.

El senyor Luna González:

Muchas gracias, señora presidenta.

Evidentemente no está usted dispuesto a traer aquí los expedientes de contratación de los que hemos solicitado información tantas veces. No está dispuesto, y lo evidencia en cada una de sus respuestas.

Vino aquí y se comprometió solemnemente a que todos los *consellers* comparecerían en una comisión a dar cuenta de todos los expedientes y de todo lo que nosotros preguntáramos y no fue verdad. Mintió usted a la Cámara y defraudó usted las expectativas de los ciudadanos. Y sigue defraudando las expectativas de los ciudadanos. Usted sabrá lo que tiene que ocultar, señor Camps, usted sabrá, que hay que arrancarles esos expedientes con sacacorchos.

Nosotros hemos hecho uso de un informe que se ha podido hacer porque no ha habido que contar con su voluntad ni con la mesa de esta cámara; que se ha podido hacer porque afortunadamente hay instituciones del estado como el poder judicial que están muy por encima de ustedes y de su poder, afortunadamente. Afortunadamente no estamos en el régimen que a usted le gustaría tener, callada y amordazada la oposición, formando parte de ¡su sistema corrupto! Y si no tiene usted ningún miedo de hablar de corrupción, ponga encima de la mesa esos expedientes y que los podamos ver nosotros y los medios de comunicación, que también los están esperando. Mientras no haga eso, señor presidente, tiene usted muchas cosas que ocultar y muchas cosas que callar. Y como no las contesta aquí y no se las

sacamos aquí se las sacaremos en los juzgados, afortunadamente. (*Aplaudiments*)

El senyor president del Consell:

(*Inoïble*) ... y esto quiero que lo entienda usted perfectamente: nada que ocultar, nada que callar, ninguna adjudicación ha tenido ningún recurso, ¡ninguna!, y se presentan muchas empresas a cada una de ellas. Por aquí pasaron todos los *consellers* y fueron preguntados por cada una de las adjudicaciones. (*Protestes*) Puede preguntar usted por cualquier adjudicación y lo que está usted demostrando esta mañana, que ha presentado una querrela sin tener un solo expediente que manifieste irregularidad alguna con las adjudicaciones, ¡ni uno! (*Veus*) Y eso es de una osadía que raya, mire, que raya la ilegalidad. (*Remors*)

Y otra cosa le voy a decir. No vuelva a repetir lo que este gobierno no es. Este gobierno es un gobierno que trabaja seriamente por el futuro de los valencianos. La palabra *corrupción* es una palabra que va directamente adherida a la palabra *socialista*. (*Veus*)

Muchas gracias. (*S'interromp la gravació*)

La senyora presidenta:

Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís, il·lustre diputada senyora Oltra. (*S'interromp la gravació*)

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, si és vosté tan amable de contestar la següent pregunta: quines són les raons que han motivat els recents canvis que afecten el Consell? I si es valora que són adients per afrontar la greu crisi econòmica i institucional per la qual travessa la nostra comunitat autònoma?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyories.

Senyora presidenta.

Señora portavoz del Grupo Compromís, imagino que se refiere al cambio que se produjo en el mes de agosto, producido por lo que todos sabemos ya, porque no ha habido otro cambio en el gobierno de La Generalitat desde entonces.

En cualquier caso, fue una decisión personal continuar con las mismas personas que estaban en el gobierno, elevar a rango de vicepresidencia primera la apuesta por la industria, y el comercio y los servicios tan importantes en nuestro régimen económico y en el crecimiento de nuestra comunidad; y tomar la decisión sobre los cambios dentro del propio gobierno, también en función de continuar con las políticas sociales y las políticas económicas necesarias para el futuro de nuestra comunidad.

Como siempre, al servicio del interés general. Como siempre, al servicio de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

No, no m'estava referint als canvis d'agost, com vosté podrà comprendre. Estem en novembre. M'estava referint als últims canvis que afecten el Consell, perquè convindrà vosté amb mi que, per exemple, canviar estructures i el nom de conselleries, perquè vosté ha anomenat un conseller que ara és síndic del Grup Popular, afecta o no afecta el Consell? Eh? M'estava referint als últims canvis! Els últims!

Perquè des de la última vegada que parlarem vosté i jo vostés tenen nou secretari general, han canviat el vicepresident de la mesa, tenen nou síndic i un diputat suspès de militància. Per cert, també se va posar vosté davant del senyor Costa? També? O ahí el va deixar caure?

I li recorde aquella frase: «Si caigo yo..., si caes tu, caigo yo». Això li va dir vosté. Ell ja ha caigut.

En un mes, el balanç és el següent: tres síndics, quatre des de l'inici de legislatura; dos vicepresidents de la mesa, tres des de l'inici de la legislatura; tres secretaris generals. I vostés ací jugant a les cadiretes en el *tetris* este que han muntat. Ja vorem com acaba el parlament!

I li pregunte per això, efectivament, perquè són vostés els qui provoquen açò. Perquè quan el PP se constipa, i parle del Partit Popular, quan el PP se constipa, el govern esternuda i Les Corts *bien, gracias*, congelades i domesticades. De sis sessions de plenari ordinari que havia d'haver en este període de sessions, s'han quedat en quatre, i d'eixes només tres sessions de control.

Però vosté no té *nada que ocultar*. Ja mos explicarà per què han cessat vostés el senyor Costa *si no hay nada que ocultar*.

I al nou síndic li agraiïc la seua declaració d'intencions, li l'agraïc, *algo es algo*. Però no content amb això, vosté nomena un conseller que ara és síndic del Grup Popular. Me pregunte si farà ús, per exemple, de la prerrogativa dels consellers de parlar quan vullguen en el ple, donant-li l'avantatge respecte dels altres síndics. M'ho pregunte. (*Remors*)

En eixe banc blau que vosté acaba de col·locar ahí, que subtilment, subtilment, de moment, li bufà a vosté en el bescoll, s'ha carregat vosté (*remors*) ja, s'ha carregat vosté ja la divisió de poders també entre l'executiu i el legislatiu. (*Rialles*)

I per això li pregunte pel Consell, perquè a més situa vosté..., en els canvis situa vosté la política una altra vegada en el ridícul, que és el que vosté ve fent en els últims mesos. Perquè que ací vinga un conseller a preguntar sobre la política del Consell, un se pregunta: escolte!, o no va a les reunions dels divendres o no atén? I no crec que jo que el senyor Blasco faça ninguna d'eixes dos coses, segur que no.

Per tant, devalua vosté novament este parlament, amb el visticplau de la seua presidenta, i també ha aconseguit que el senyor Mariano Rajoy anuncie que *van a cambiar el código ético del Partido Popular*. Efectivament, el pobre home com no pot amb vostés ni pot amb la corrupció, haurà decidit que va a derogar tot el tema que fa referència a la corrupció en el seu codi ètic. I diu una altra cosa, i és que serà més selectiu amb els candidats. Vol que li traduïska jo les paraules del senyor Rajoy? Això vol dir que vosté no serà candidat per molt que s'enteste en dir-ho. Vosté no serà candidat! Perquè a tot polític li arriba *su alcorcón*, i vosté

no serà, *(rialles)* no serà candidat. I ho sap, ho sap, i pot ser que per això vosté no entre per la porta principal d'esta casa i entra per la porta de mercaderies. Un president de La Generalitat ha d'aspirar, almenys, a poder entrar per la porta principal d'este parlament.

I vosté vol espolsar-se el Gürtel i destapa el seu partit, i de pas se li veuen les vergonyes. Perquè, senyor Camps, vosté partix d'un error d'inici, i és que Gürtel, Gürtel ho representa vosté. Perquè, per molts canvis que vostés faça, per moltes cadiretes que canvie, no desapareixeran els trages, ni els *(inintel·ligible)* ... elèctrics, ni els *bolsos* de la senyora Barberá ni el finançament irregular del seu partit. Tot això no desapareix per molt que vosté canvie de cadiretes.

Ací el que calen són eleccions i que cap de les persones implicades, i que encara se senten ací, siguen candidats pel seu partit. Eixa és la solució.

I si vosté i el seu partit no s'ha deixat portar per este deliri en què estan els canvis que vosté ha fet, només s'entenen en clau electoral. Per què administració local passa ara a la conselleria del senyor Blasco? És per a preparar les eleccions? És per això? És cert que han encarregat als serveis jurídics de La Generalitat un informe jurídic per a vore la viabilitat d'avançar les eleccions? Senyor Camps, per què encarreguen este informe? Per què encarreguen este informe? Els canvis del PP i del Consell són perquè estan preparant vostés les eleccions per a la propera primavera, senyor Camps?

La senyora presidenta:

Per a respondre, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Ni un solo imputado. *(Remors)* Todos los autos y providencias a favor de lo que nosotros hemos venido diciendo durante estos últimos meses. Ni un procedimiento abierto en nuestra comunidad, ninguna irregularidad detectada. Nada de nada, de nada. Por mucho que ustedes intenten pintar un cuadro que no existe, nadie les cree. Por mucho que intenten montar manifestaciones, nadie les sigue. Por mucho que intenten desprestigiar al Partido Popular, seguimos teniendo la inmensa mayoría de la confianza democrática de nuestros conciudadanos. Por mucho que usted intente decir que vamos a adelantar elecciones, no las voy a adelantar. Y por mucho que usted hable de sillas, para cambio de sillas lo de su grupo, que han cambiado de sillas, de nombres y de portavoces.

El gobierno de La Generalitat sigue asentado en un grupo parlamentario que es la mayoría democrática de la cámara, que sigue creyendo en las opciones, en el trabajo y las iniciativas del gobierno, que seguimos poniendo en marcha cientos de propuestas para hacer de nuestra comunidad una gran comunidad, esa comunidad en la que ustedes, todos ustedes no creen.

Y hacemos lo posible y lo imposible para seguir siendo un gobierno modélico, honrado y transparente. Por mucho que ustedes insulten, la realidad no la van a cambiar. Porque al final sólo es una charla entre ustedes, para intentar justificar delante de sus compañeros el que ustedes ocupen los escaños que ocupan.

Nosotros justificamos los escaños que ocupamos delante de nuestros conciudadanos. Ustedes delante de sus compañeros. Porque lo único que pretenden es volver a perder las elecciones, pero seguir estando ustedes sentados en estos

escaños. Y nosotros lo que pretendemos es seguir haciendo grande nuestra comunidad y seguir manteniendo la confianza mayoritaria de los valencianos.

Nosotros trabajamos para nuestra comunidad. Ustedes trabajan para sus organizaciones políticas. Nosotros trabajamos para nuestros conciudadanos. Ustedes trabajan para sus compañeros de partido. Ésta es la inmensa diferencia que hay entre el Partido Popular y todos ustedes.

Es una tristeza como presidente de La Generalitat y ya no como presidente del Consell ver a una oposición fallida, una oposición que no ha trabajado en la línea y en el vector que correspondía, una oposición que se ha deteriorado y se ha desmoronado durante estos años. Y es una pena porque la suma de la mayoría y de la oposición hacen todavía políticamente más fuerte a una comunidad. Pero, desgraciadamente, hemos tenido durante estos dos años la peor oposición de toda la democracia autonómica. Ustedes lo pagarán en las urnas y nosotros seguiremos obteniendo la mayoría de la confianza de nuestros conciudadanos.

Seguimos sin saber qué piensan ustedes de los grandes temas de nuestra comunidad. Han creído que un hilo abierto por no se sabe muy bien quién, y lo sabremos cuando corresponda, era su camino y su vía hacia la mayoría política. Y nos hemos dado cuenta un año después de que ese hilo no lleva a ninguna parte y que ustedes están en un callejón sin salida.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, el nostre grup parlamentari, els partits que l'integrem, treballem per la democràcia, per la transparència i per solucionar els problemes de la gent. Em pregunte si vosté està governant bé esta comunitat, perquè en nivells de desocupació som líders a nivell d'Espanya, per molt que s'obstinen en ocultar la realitat.

Però vostés també han produït altres canvis en les declaracions. I vostés han llançat la proposta de fusió entre la CAM i Bancaixa, i des dels sindicats ha eixit la relativa preocupació, gran preocupació, que esta fusió pot ocasionar 4.500 acomiadaments, *despidos*, per eixa fusió, que vostés, en un canvi de criteri, han llançat.

Vostés, que són els líders a Espanya d'expedients de regulació de l'ocupació, dels ERE, li vull preguntar: què pensen fer vostés per a evitar els costos socials que podia tindre esta fusió? I és important hui perquè tenim elecció i en la seua llista figura l'actual president de Bancaixa.

El senyor president del Consell:

(Inoïble) ... senyories.

Le voy a dar dos datos que son incontestables. Desde que comenzó la transición española, año 1976, hasta que el Partido Socialista dejó de gobernar en nuestra comunidad, el número de trabajadores era exactamente el mismo, poco más de un millón de personas. En veinte años el socialismo en nuestra comunidad no pudo aumentar un solo trabajador desde la transición hasta que dejaron el gobierno. Desde que gobernó el Partido Popular en el año 1995 hasta ahora, se ha duplicado, se ha duplicado, en la mitad de tiempo, el mercado de trabajo y el número de personas ocupadas.

Hemos generado en los últimos seis años 600.000 puestos de trabajo. Y, es verdad, la crisis, solo achacable al gobierno socialista, (*protestes*) ha hecho generar mucho desempleo, pero todavía trabajan 175.000 personas más que lo hacían cuando comencé a ser presidente de La Generalitat. Solo las políticas del Partido Popular pueden hacer que nuestra economía siga adelante.

Y de la fusiones, como dijimos, los órganos de gobierno de las cajas de ahorro serán las que tomen la mejor decisión.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Camps, dades incontestables: més de mig milió de tragèdies, més de mig milió de tragèdies amb el seu consentiment, amb el seu consentiment. Vosté està hipotecant el futur dels valencians. La Comunitat Valenciana som una comunitat capaç, plena d'esforços, plena de reptes que la gent vol assumir, reptes industrials i mediambientals. I vosté, i vosté dóna l'esquena a les persones. Més de mig milió de tragèdies.

Vosté ha mentit no solament a aquests, sinó a tots els valencians i valencianes. No ha anat casa per casa, no ha anat casa per casa explicant les mentides. Tenim un president mentider compulsiu. La gent li ho va cridar pel carrer en una macromanifestació, on milers de valencians li dien «No a la corrupció», cosa que vosté encara no ha fet: condemnar la corrupció.

I jo li pregunte: ¿pensa pagar la factura que clarament li demana que pague el poble valencià?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

President.

El senyor president del Consell:

Mire, lo más alejado a eso que usted dice es un gobierno del Partido Popular, lo más alejado. No tiene nada que ver. Esa palabra la trajeron los socialistas, y son los líderes. Y nosotros la combatimos todos los días. (*Veus*) ¡Todos los días!, y yo a la cabeza.

En segundo lugar, mire, en lo único que me equivoqué en la legislatura pasada es que prometí 175.000 nuevos puestos de trabajo y se crearon 400.000 puestos de trabajo. El señor Alarte, el señor Alarte, que se esconde detrás del señor Luna, por cierto, es un eclipse complejo de entender (*veus*), complejo de entender, ha prometido –ese es el arte, exacto, y así le irá al señor Alarte (*rient*)–, ha prometido 200.000 puestos de trabajo para la próxima legislatura. Nosotros creamos solo en la anterior el doble de puestos de trabajo.

Es verdad que hay demasiado paro, es verdad también que trabajan más de dos millones de personas y es verdad que solo las recetas del Partido Popular volverán a poner en marcha la economía de nuestra comunidad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, *president*.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre l'aprovació de mesures d'accés a la renda garantida de ciutadania de la Comunitat Valenciana

La senyora presidenta:

Ahora continuamos, señorías, con el orden del día del pleno: toma en consideración de la Proposición de ley de tramitación especial de urgencia sobre la aprobación de medidas de acceso a la renta garantiza de ciudadanía de la Comunidad Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís.

Para su presentación y defensa, tiene la palabra la ilustre diputada señora Oltra.

Cuando quiera, señora Oltra.

Señores diputados, por favor, guarden silencio.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Veig que al president li següen important les persones. Per això, quan anem a parlar precisament de les persones que ho passen malament, de les persones que no tenen...

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor. (*Pausa i veus*)

Puede empezar cuando quiera, señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Dic que veig que, bé, al president i part del seu Consell els importen, els següen important les persones, i per això han pegat tots a fugir ara que anem a parlar precisament de les persones que pitjor ho passen, de les persones que s'han quedat aturades, 560.000 aturats a la nostra comunitat. Molts d'ells, una part significativa d'ells que ja se troben sense ingressos en la unitat familiar.

Per a començar donant algunes xifres de l'última enquesta de població activa, els majors descensos, més acusats d'actius...

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor, si fueran tan amables de guardar silencio.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

És de veres que les sessions de control s'han convertit més en un fenomen mediàtic que en un debat parlamentari. I entenc que davant el debat parlamentari la cosa resulte poc mediàtica, però, en fi, seguirem intentant dir alguna cosa i dir-la, a més, amb rigor, perquè alguna cosa quede en el *Diari de Sessions* d'esta nefasta legislatura.

Els descensos més acusats en actius, al contrari del que hui deia el president Camps, se donen en Andalusia, en la Comunitat de Madrid, en la Comunitat Valenciana i en la regió de Múrcia.

Els majors descensos de l'ocupació, al contrari del que este matí deia el president Camps, es donen en la Comunitat de Madrid, en Andalusia, en la Comunitat Valenciana, en la regió de Múrcia i en el País Basc.

Cap comunitat autònoma en els últims dotze mesos presenta un augment en el nombre d'ocupats, però els majors descensos se produïxen a Catalunya, Andalusia, Comunitat Valenciana i Comunitat de Madrid.

Respecte a l'atur, els majors increments en este trimestre se donen en la Comunitat de Madrid, la Comunitat Valenciana i el País Basc.

La variació interanual de totes les comunitats autònomes experimenten increments, però les que més augmenten són Andalusia, Catalunya, Comunitat Valenciana, Comunitat de Madrid.

I quant a les taxes d'atur, les més elevades en l'últim trimestre de l'enquesta estan en Canàries, Andalusia, Comunitat Valenciana i regió de Múrcia.

Com diria un entrenador de futbol, «todo negativo, nada positivo». La Comunitat Valenciana està en tots, en tots els paràmetres negatius de l'enquesta de població activa com de les comunitats on menys ocupació se crea, on més atur se genera i on menys actius hi ha.

Eixa és la trista situació, i alguna cosa haurà de vore amb això l'actual govern del senyor Camps. Per això, nosaltres el que hem fet és presentar una proposició no de llei en la qual se garantisca als valencians i valencianes uns ingressos equivalents al salari mínim interprofessional a través de la figura de la renda garantida de ciutadania.

L'elevada taxa de desocupació, com deia, existent a la nostra comunitat, que supera molt mesos els set punts percentuals en la taxa d'increment intertrimestral per damunt de la mitjana del conjunt de les comunitats autònomes i molt per damunt de la mitjana estatal, és una dramàtica situació que arplegava esta proposta en el moment de la seua presentació. Fet que suposa que les xifres de desocupació, en el cas de mantindre el ritme de creixement, podrien situar-se entorn al mig milió de desocupats –i ara m'estaria referint a xifres de l'Inem–, perquè ja hem superat esta xifra en les xifres de l'enquesta de població activa.

Els percentatges de desocupació en l'EPA sí que estan ja per damunt del 20%, en concret el 21,9%.

Per fer front a les situacions personals i familiars que suposa la circumstància de desocupació prolongada, combinada amb la profunditat de la crisi econòmica, és necessari establir mecanismes i modificacions legislatives que garantisquen a tots els valencians i valencianes uns ingressos d'almenys el salari mínim interprofessional. I això cal fer-ho, al nostre entendre, a través de modificacions en la figura de la renda garantida de ciutadania.

L'article 20 d'esta llei estableix que «la quantia màxima de la prestació per a un únic titular serà del 62% de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples –a partir d'ara IPREM–. Esta quantia s'incrementarà en un 5% de l'IPREM si hi ha un segon membre de la unitat familiar o de convivència i en un 3% per cada un del tercer i següents membres d'esta unitat. En cap cas, l'import superarà l'IPREM».

Per a calcular l'import mensual màxim a concedir, es dividirà per dotze el total anual de l'IPREM, que inclou les pagues extraordinàries. L'IPREM anual, amb pagues, per al 2008 era de 7.236,60 euros, que prorratejat en dotze mensualitats, suposava 603,05. Este era límit màxim de la pres-

tació. Per a la quantia de referència, el 62% de l'IPREM, el situava al voltant dels 374 euros, xifra que continua deixant els beneficiaris en els llindars de la pobresa.

Després de fer una aproximació a la llei que regula la renda de ciutadania, estem convençuts que és una llei mediocre i sense compromís amb la ciutadania que diu defensar, especialment amb la part més empobrida d'esta ciutadania.

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Rafael Maluenda Verdú)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, per favor, guarden silenci.
Pot continuar, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

La renda bàsica de ciutadania no passa de ser un ingrés mínim encobert davall el cridaner títol de renda garantida i, a més, de ciutadania. Arriba vint anys tard, és insuficient i amb unes exigències que s'assemblen a una prestació econòmica reglada, una PER, amb l'única diferència del vestit legislatiu. És més grandiloqüent parlar, per descomptat, de renda garantida de ciutadania.

Si la comparem amb la renda bàsica dels iguals o model fort de renda bàsica, la RBI, hi ha molts aspectes diferents, inclús contraris, entre les dos mesures. La RBI es reclama com a un dret individual universal i incondicional.

Enfront d'això, la renda garantida de ciutadania, encara que es proclama com a dret universal, quan veiem els requisits que contempla, observem que no és així, no hi ha tal universalitat, ja que tenim un límit d'edat i un altre vinculat amb els recursos disponibles. La renda garantida de ciutadania és, per consegüent, un dret condicionat, no universal.

Tampoc és un dret individual, perquè consagra de fet la unió matrimonial i familiar com a unitat, perquè dins d'una mateixa unitat de convivència no contempla la possibilitat que més d'una persona reba eixa prestació.

A més, reforça la figura únicament de la família com a unitat de referència per al sistema de protecció social, cosa que a més d'antic, és molt perillós, sobretot si pensem en dones en situació de violència de gènere i la impossibilitat d'emancipar-se si no poden tindre una renda garantida.

El reforç a la família com a referent és senzillament absurd en este cas, i en el preàmbul de la llei inclús es reconeixen els canvis en l'estructura familiar com a un fenomen estructural que porta la implantació de noves eines per al sistema de protecció.

Elimina la individualitat de la prestació i vincular-la al grup familiar és tombar esta anàlisi i situar-se en una conjuntura històrica diferent de l'actual i, si me permeten, pràcticament d'edat mitjanes, ¿no?

La vinculació familiar de la renda garantida de ciutadania i el seu caràcter condicionat, no sols als recursos disponibles, sinó també a l'obligació de l'acceptació dels plans d'inserció, la convertixen en un instrument potencial per a mantindre controlada, a més, la gent empobrida. És un tuteatge de la gent empobrida... *(Remors)* L'intent de control sobre el que es postula com un dret universal és molt qüestionable, no sols políticament sinó també èticament. La RBI, per contra, marca un criteri clar per a determinar la seua quantia. Pren de la Unió Europea el criteri de la meitat de la renda *per capita* com a indicador per davall del qual es con-

sidera que una persona està empobrida, i indica esta quantitat com l'adequada per a la RBI.

La renda *per capita* a Espanya oscil·la al voltant dels vint-i-tres mil euros anuals. Fet el càlcul mensual per a la renda bàsica, donaria una quantitat aproximada de nou-cents cinquanta euros. Esta xifra és quasi tres vegades la que la renda garantida de ciutadania indica per a la prestació d'una sola persona, estàvem parlant de 374 euros. La renda garantida de ciutadania manté potencialment els individus en el nivell de pobresa severa. És, per tant, una prestació insuficient per a fer front als mínims necessaris per a proveir-se d'aliments, i estem parlant d'aliments en el sentit que es dona al Codi civil, i, evidentment, és pobre per a una societat que es reclama una societat avançada del segle XXI, de les oportunitats, com tant li agrada dir al president Camps.

Per això, este grup parlamentari, el Grup Parlamentari Compromís proposa que les Corts Valencianes insten el Consell de La Generalitat a aprovar mesures que milloren l'accés de la renda garantida de ciutadania de la Comunitat Valenciana, amb l'objectiu de garantir que tots els valencians i valencianes tinguen uns ingressos d'almenys el salari mínim interprofessional, que, com ses senyories saben, se situa al voltant dels sis-cents euros.

Esta és la proposta, és una proposta que vol anar més enllà de l'actual marc legislatiu de la renda garantida de ciutadania, que vol garantir uns ingressos que encara que sabem que no són suficients..., però sí uns ingressos més dignes del que ara mateix tenim. En una situació de crisi, ja dic, en la nostra comunitat autònoma, està entre les pitjors situades d'Espanya gràcies a les no-polítiques econòmiques d'este govern.

Per tant, nosaltres el que reclamem és, almenys, una política de protecció social que garantisca que els valencians i valencianes no se vegen en situacions de pobresa extrema i severa, com s'estan veient en l'actualitat.

Moltíssimes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies a vosté, senyora Oltra.

Per a fixar posició, en representació de l'Agrupació de Diputats No Adscrits, la senyora Albiol té la paraula.

La senyora Albiol Guzmán:

Bé, bon dia.

La crisi econòmica no es pot entendre només com a mig milió de persones aturades, com a centenars d'expedients de regulació de l'ocupació, com a 132 famílies que no tenen ningun ingrés, com a un 21% d'atur o com a un 20% de persones que al País Valencià viuen sota el llindar de la pobresa.

Una crisi econòmica no són només xifres. Estem parlant de persones, de drames personals, de famílies que estan sent desnonades de sa casa perquè no poden pagar la hipoteca, de persones que tenen d'acudir a Càritas per a poder donar de menjar als seus fills i filles, de persones que no tenen els mínims recursos per a una vida digna. Aquestes situacions que fa poc temps, doncs, eren minoritàries, ara comencen a estar a l'ordre del dia i tots coneixem un veí, un amic, un familiar que s'ha quedat a l'atur, que se li ha acabat la prestació, si és que l'ha arribada a cobrar, i que sobreviu gràcies a la solidaritat de la família, dels amics o d'organitzacions que es dediquen a la caritat, perquè és evident que les administracions, ni la central ni l'autonòmica, estan cobrint les necessitats bàsiques de la gent.

Perquè els 400 euros del govern central no donen per a molt ni arriben a tothom que no té recursos, i encara menys

la renda garantida de ciutadania. Al País Valencià aquest 20% de població que es troba sota el llindar de la pobresa són persones i, com a tal, com a persones que són, tenen dret a rebre ajudes per a poder viure. Açò ja no és una qüestió..., jo crec que ja, ni tan sols de dretes o esquerres, és una qüestió de justícia social, és una qüestió de solidaritat. No es pot permetre que a un país suposadament desenvolupat hi haja famílies amb problemes per a menjar, amb problemes per a vestir-se, amb problemes per a pagar la seua vivenda.

La crisi econòmica està colpejant el nostre país d'una manera absolutament dramàtica: quasi cinc-cents mil persones aturades. I jo els pregunte, senyors i senyores del Partit Popular, ¿què passa amb aquestes persones quan deixen de rebre la prestació de l'atur? Moltes ja l'han deixat de rebre. Quan totes deixen de rebre aquesta prestació, ¿què passarà?

Cal prendre mesures urgents contra la crisi, i el més urgent és garantir que totes les famílies puguen tindre els recursos necessaris per a viure. L'estatut de la vergonya contemplava la renda de ciutadania com a matalap per a aquestes persones, per a poder assegurar una vida mínimament digna, i amb eixe esperit es va posar a l'Estatut. Després, la llei ja va ser una altra cosa i es va quedar en una renda de poc més de tres-cents euros il·limitada en el temps, i açò la veritat és que no garanteix una vida digna per a persones aturades sense prestacions.

Nosaltres, des d'Esquerra Unida, apostem..., i ja ho vam dir en el seu moment, quan es va fer la llei, vam dir que nosaltres apostàvem per un salari bàsic que siga el 60% de la mitjana salarial del País Valencià, però vostés no estan aplicant ni allò que van aprovar vostés. L'Estatut que contemplava la renda es va aprovar en abril de 2006; la llei, en març de 2007; va entrar en vigor en març de 2008; però a hores d'ara, en novembre de 2009, la renda garantida encara realment no és una realitat que estiga arribant a tota la gent que la necessita.

I no és una realitat perquè vostés, perquè el Partit Popular, no vol que siga un dret, no vol que la renda de ciutadania siga un dret, perquè vostés prefereixen que altres institucions, que altres organitzacions...

El senyor vicepresident primer:

Senyora Albiol, perdona, dirigisca-se a la proponent de la iniciativa, no al Grup Parlamentari Popular. Vosté està fixant posició respecte d'una PNL del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís. Pregue respecte la norma.

Pot continuar.

La senyora Albiol Guzmán:

Bé. El Partit Popular, com deia, prefereixen que altres institucions s'encarreguen d'aquestes persones, perquè vostés no volen drets per a les persones, volen caritat. Caritat per a tindre'ls agraïts tota la vida, caritat per a generar clientelisme mitjançant subvencions, caritat és la seua recepta per a les persones sense recursos enfront de drets de ciutadania, que és la nostra recepta, que és la recepta de la gent d'esquerres. Perquè la gent d'esquerres volem que la gent tinga una vida digna i que tinga eixe dret a una renda garantida de ciutadania, i per això nosaltres, des d'Esquerra Unida, anem a recolzar aquesta proposició no de llei, i anem a recolzar qualsevol iniciativa en esta cambra que siga i que servixca per a ajudar que els treballadors i treballadores puguen tindre una vida digna.

Gràcies.

El señor vicepresidente primer:

Gràcies a vosté, senyora Albiol.

Per a fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat senyor Antonio Torres té la paraula.

El señor Torres Salvador:

Gracias, señor presidente.

Los seis años en que el presidente Camps ha estado al frente del Consell han sido una etapa nefasta para la mayoría de los valencianos, y especialmente para los más necesitados, un tiempo perdido en la lucha contra las desigualdades en nuestra comunidad que ha abocado a situaciones de precariedad económica, de pobreza y de exclusión social a cientos de miles de familias valencianas.

De poco le sirvió al Consell el estudio de que disponía ya del año 2004 y que hacía una radiografía de más de 250 zonas deprimidas de nuestra comunidad y que necesitaban actuaciones urgentes por su elevada tasa de paro y por su nivel de pobreza. De poco le ha servido también al Consell el constatar año a año cómo el desempleo se iba incrementando en nuestra comunidad sin hacer absolutamente nada.

El presidente Camps ha logrado que desde el año 2006 la tasa de paro de nuestra comunidad se encuentre por encima de la media de España. Nunca antes en nuestra comunidad habíamos estado con una tasa de paro superior a la media de España durante tanto tiempo, como tampoco nunca en nuestra comunidad el diferencial entre la tasa de paro de España y la tasa de paro de nuestra comunidad era tan elevada, estando ya en estos momentos en más de cuatro puntos.

En este momento, más de quinientas mil personas se encuentran en situación de desempleo. En el último año se ha incrementado el número de parados en 250.000, lo que significa que en nuestra comunidad, en el último año, cada día 688 personas han pasado a la situación de desempleo.

¿Qué ha hecho mientras tanto nuestra comunidad?, ¿qué ha hecho mientras tanto el gobierno valenciano, especialmente para paliar las situaciones de necesidad que se dan en nuestra comunidad? Pues, yo creo que ha hecho lo contrario de lo que debía hacer. Se ha dedicado a dismantelar los sistemas de protección de nuestra comunidad. El principal instrumento de que disponíamos en esta comunidad para la lucha contra la pobreza y las situaciones de necesidad de los valencianos eran las prestaciones económicas regladas, prestaciones económicas regladas que en el año 1995, cuando empezaron ustedes a gobernar, tenían un presupuesto de 6 millones de euros..., en el 1990, perdón, de 6 millones de euros, y posteriormente, en el 1995 se elevó a 8,6 millones de euros, y en el año 2001-2002, tenían una elevación de casi diez millones y medio de euros.

¿Qué ocurrió con la llegada del presidente Camps a la presidencia de La Generalitat? Que se hizo una rebaja sustanciosa de la partida destinada a los más débiles, a los más necesitados de nuestra comunidad. De 10,5 millones de euros destinados a este tipo de actuaciones se quedó reducido a 2,7 millones de euros. Es decir, una disminución de más del 80%.

¿Qué excusa se puso en aquel entonces? Que la ley de rentas mínimas de inserción iba a entrar en funcionamiento a finales de 2003 o a principios de 2004. Pero lo único que se hizo es llevar el anteproyecto de presupuesto de ley de renta garantizada a aprobación del pleno del Consell en el año 2004, y durmió en el cajón de los sueños desde el año 2004 hasta el año 2007, en que finalmente se aprobó la ley de renta garantizada de ciudadanía.

Pero, una vez aprobada la ley, como no había prisa, tenía

un año de *vacatio legis*, con lo cual no entraba en funcionamiento hasta marzo de 2008. Pero el gobierno valenciano tampoco tenía ninguna prisa, pese al deterioro de la situación económica durante ese año, de poner en marcha medidas que paliasen las situaciones de necesidad de las familias de la Comunidad Valenciana, y no sacó las órdenes y los decretos de desarrollo de esta ley hasta el mes de agosto del año 2008.

En definitiva, la Conselleria de Bienestar Social presupuestó 6 millones de euros para la renta garantizada de ciudadanía en el año 2007, de los cuales se gastó 0 euros. En el año 2008 la *conselleria* volvió a presupuestar 6 millones de euros; el señor Cotino, a final del ejercicio del 2008, como la situación económica era tan buena, redujo, hizo una modificación presupuestaria y de los 6 millones de euros iniciales que había, los dejó solamente en 2,5 millones. Mientras tanto, lógicamente, la alcaldesa de Valencia, la señora Rita Barberá le pedía a Zapatero el 1% de las obras del plan ZP para poder atender las situaciones de necesidad de los valencianos, mientras que su *conseller*, el *conseller* Cotino reducía drásticamente los recursos destinados a los más necesitados desde 6 millones a 2,5 millones de euros. Y el informe del Comité Económico y Social de España es clarificador al respecto de lo que en nuestra comunidad se ha estado haciendo últimamente en favor de las personas que están en situación de mayor necesidad.

Poniendo ejemplos concretos, la Comunidad de Madrid, comunidad también del Partido Popular, durante el año 2008 gastó 47 millones de euros en ayudas de rentas mínimas de inserción; la comunidad de Cataluña, 76 millones de euros; la Comunidad de Castilla y León, que tiene la mitad de habitantes que la nuestra, gastó 13 millones de euros; la comunidad de Galicia, 21; la comunidad de Asturias, 23... Es decir, no hay ni una sola comunidad autónoma que no haya dedicado en el último año los recursos que eran necesarios para poder hacer frente a las situaciones de necesidad que se estaban dando en nuestra comunidad.

Es cierto que en los últimos tiempos de este año se ha hecho un incremento para la partida de renta garantizada de ciudadana, que pasa de los 6,5 millones iniciales a 17,7. Pero, también es cierto que esas ayudas no se están dando actualmente por parte de los ayuntamientos y que, en la mayoría de las poblaciones, el número de personas que están recibiendo esta ayuda es absolutamente ínfimo y, por lo tanto, no puede paliar de ninguna de las maneras las situaciones de necesidad que se están produciendo en este momento.

Tampoco se ha puesto en marcha, aún, la comisión de seguimiento de la renta garantizada de ciudadanía y los instrumentos que deberían estar en estos momentos actuando para que las familias valencianas pudiesen, realmente, hacer frente a los problemas que tienen en estos momentos, no forman parte de las prioridades de la Conselleria de Bienestar Social, y, por lo tanto, mucho menos aun de las prioridades del propio gobierno.

Decía la *conselleria* de Bienestar Social –o el *conseller* anterior de Bienestar Social– que para finales de este año se calculaba que unas 25.000 personas podrían estar recibiendo la renta garantizada de ciudadanía. ¡De ninguna de las maneras! Con los datos actuales, que se manejan por parte de los ayuntamientos y por parte de las propias centrales sindicales, no llega ni siquiera a 4.000 el número de personas que están accediendo a esa renta con gravísimas dificultades por parte de los ayuntamientos que, en muchos casos, tienen que adelantar las prestaciones.

Por lo tanto, y desde el Grupo Socialista apoyamos la propuesta del grupo que anteriormente la ha defendido, y

esperamos que la Conselleria de Bienestar Social, de cara al presupuesto del próximo año, sitúe la cuantía de la renta básica al mismo nivel –en la media– de lo que tienen en este momento el resto de las comunidades autónoma. Porque con la previsión presupuestaria que hay para el ejercicio de 2010 seguiríamos siendo una de las últimas comunidades autónomas y, por lo tanto, una de las que menos recursos destinarían para atender las situaciones de precariedad económica por las que están atravesando cientos y cientos de miles de familias de nuestra comunidad. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la presidenta, senyora Maria Milagrosa Martínez Navarro*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias.
Per a què vol la paraula, senyora Oltra?

La senyora Oltra Jarque:

Vaig a plantejar una qüestió d'ordre, amb la vènia de la presidenta.

La senyora presidenta:

Una cuestión de orden.
Sí? Diga'm?

La senyora Oltra Jarque:

Jo crec –si no m'enganye– que el reglament diu que en les proposicions de llei, el seu debat, els grups parlamentaris fixaran posició de menor a major.

Jo sé que el Grup Parlamentari Popular té per costum no contestar a les dones del meu grup parlamentari, cosa que li demane una reflexió al nou síndic ja que ha mostrat la seua disposició al diàleg.

La senyora presidenta:

Señora Oltra, eso no es una cuestión de orden.

La senyora Oltra Jarque:

Sí que és una qüestió d'ordre perquè...

La senyora presidenta:

Pues, le ruego a usted que sea breve.

La senyora Oltra Jarque:

Si me deixa acabar... Jo crec que la mesa hauria d'anomenar el grup al qual li toca la intervenció i este grup, en tot cas, renunciara a la paraula. Però, no crec que s'haja de donar per fet i passar per puntetes i passar a votació...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...sense que li diguen al grup que li toca parlar que té la paraula, i este grup renuncie perquè, almenys, conste en el *Diari de Sessions*.

La senyora presidenta:

Ha quedado claro. Le comento, señora Oltra, en primer lugar, que sabe usted que todos los grupos tienen el derecho a intervenir, otra cosa es que consideren en cada momento que es oportuno intervenir o no.

Respetando esta presidencia los derechos, entiendo su postura, pero entiendo que el derecho es para ejercerlo si uno cree que tiene que ejercerlo.

Dicho esto, señores diputados, vamos a pasar directamente a la votación. Comienza la votación. Votos a favor, 28; votos en contra, 48. Queda desestimada la proposición no de ley presentada por el Grupo Compromís.

Elecció dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana en l'assemblea general de Bancaixa i Caixa Ontinyent

La senyora presidenta:

Y pasamos al siguiente punto del orden del día: nombramiento de los consejeros generales representantes de la Generalitat valenciana en la Asamblea General de Bancaja y Caixa Ontinyent.

Mientras preparan los *uxiers* las dos urnas, les comento el procedimiento. Ahora, por parte de la secretaria primera, de acuerdo con la mesa, se leerá el citado acuerdo proclamando los candidatos presentados por los grupos parlamentarios para las cajas de ahorros. A continuación, se llevará a cabo una votación nominal, nominal, y, después, se procederá a la proclamación de candidatos.

A continuación, la señora secretaria va a dar lectura –como he dicho– al acuerdo de la mesa de proclamación de los candidatos que presentan los grupos.

La senyora secretària primera:

Gracias, señora presidenta.

La proposta dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana en l'assemblea general de Bancaixa del Grup Parlamentari Popular són els següents:

Titular: José Luis Olivas Martínez. Suplente: Ana María Pérez Gabaldón.

Juan Martín Queralt. Suplente: María Pilar Martínez Paniagua.

David Lladró Roig. Suplente: Gracia Pitarch Sarradell.

Javier Quesada Ibáñez. Suplente: Rosa Martínez Paniagua.

Asunción Francés Camarena. Suplente: Consuelo San Andrés Sansaloni.

José Ángel Hidalgo Pitarch. Suplente: Ignacio Javier Huici Méndez.

Fermín Luis Renau Ballester. Suplente: María Pilar Beneyto Llopis.

Andrea Martínez Tena. Suplente: Mercedes Llop Seguí.

María Vicenta Sanz Segarra. Suplente: Eugenia Garrigues Francés.

Gabriel Balaguer Vallcanera. Suplente: María Cortés López.

Juan Carlos Gómez-Pantoja Noguera. Suplente: Vicente Plantado Bonet.

Víctor Villagrasa Ballester. Suplente: Nuria Belenguer Alonso.

Pepa Martí Puig. Suplente: Gonzalo Ruiz Capó.

Rafael González Molina. Suplente: José Sanroque Garrigues.

Francisco Villar Masía. Suplente: Emilia Llorca Marqués.

Miguel Ángel Cortes Flors. Suplente: Carlos Bañuls Martínez.

Ignacio Ferrer Cervera. Suplente: Patrocinio Fernández Iranzo.

Francisco Vicente Gregori Gea. Suplente: María Llorca Rubí.

José Vicente Marí Bosó. Suplente: Jorge Pitarch Molina.

María Antonia Marco Artall. Suplente: Inmacula Sáez Mollá.

Salvador Gil Alcayde. Suplente: Eva María Coscollá Grau.

Vicenta Puig Vallés. Suplente: Carmina Llorca Rubí.

Fausto Tortosa Verdú. Suplente: Sonia Canales Mengot.

Juan Miguel Bellver Ribes. Suplente: Carmen Romero Fuster.

Deborah Salom Císcar. Suplente: Teresa Boils García.

Proposta dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana a l'assemblea general de Caixa d'Ontinyent del Grup Parlamentari Popular:

Titular: Antonio Carbonell Tatay. Suplente: José Antonio Giner Perelló.

Vicente Casp Vanaclocha. Suplente: Rafael Penadés Cerdá.

Carmen Aznar Lucena. Suplente: Lucía Bataller Mira.

José Moscardó Penadés. Suplente: Sara Cocera Tormo.

Miguel Francisco Alonso Iborra. Suplente: Francisco Vidal Cerdá.

Rafael Serrano Gutiérrez. Suplente: María Amparo Serra Pitarch.

Amadeo Martí Bernabéu. Suplente: Víctor Climent Ferri.

Rafael Soriano Cabanes. Suplente: José Iborra Bou.

José Luis Climent Malpartida. Suplente: Purificación Sanchis Soler.

Proposta dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana a l'assemblea general de Bancaixa del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Esquerra Republicana: Compromís:

Titular: Francisco Javier García Latorre. Suplente: Vicent Rivelles Climent.

José Luis Melero i Martí. Suplente: Vicent Guillamón Pallá.

Juan Ramón Peris Guanter. Suplente: Óscar Peris Ros.

Pasqual Mollà Martínez. Suplente: Miquel Real Antequera.

María Dolores Ripoll Bonifacio. Suplente: Iván Castañón Ortega.

Proposta dels consellers generals representants de la Generalitat valenciana a l'assemblea general de la Caixa Ontinyent del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Esquerra Republicana: Compromís:

Titular: María Teresa Espí Romero. Suplente: Josep Pla Verdú.

José Luis Gandía Cabedo. Suplente: Josep Antoni Francés.

Francesc Quesada Ferrer. Suplente: Josep Gressí.

Això és tot, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora secretaria.

Ahora se procederá al nombramiento de cada uno de los diputados y diputadas y *consellers*. Como ven ustedes, tienen aquí dos urnas; una para los representantes de Caixa Ontinyent y, la otra, para Bancaja, que coinciden los colores con las papeletas que tienen ustedes.

Señora secretaria.

(La secretària crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen les paperetes en les urnes)

Bueno y ahora vamos a proceder al escrutinio.

(La presidenta llig cadascuna de les paperetes depositades en l'urna destinada als consellers generals representants de Bancaixa)

Llevado a cabo el escrutinio respecto a los representantes de Bancaixa he de comunicarles que la lista encabezada por D. José Luis Olivas Martínez ha obtenido 48 votos, ha habido 2 votos en blanco y ha habido 4 votos para la lista encabezada por D. Francisco Javier García Latorre. Por lo que queda designada la lista encabezada de los representantes, para Bancaixa, la lista encabezada por D. José Luis Olivas Martínez.

Y ahora pasamos al escrutinio de los representantes de Caixa Ontinyent. Perdón, después del escrutinio señora Oltra. Perdón, después del escrutinio. Proteste usted lo que quiera pero vamos a finalizar el escrutinio.

Les comunico a sus señorías que cuando las listas están completas, se lo preciso. No es algo baladí. Entiendo que todos los candidatos..., porque como saben ustedes estas listas no son cerradas y pudiera ocurrir que alguien hubiera tachado un nombre, lo cual no la invalidaría. Pero yo, cuando digo «listas completas» es porque son todos los votados.

(La presidenta llig cadascuna de les paperetes depositades en l'urna destinada als consellers generals representants de Caixa Ontinyent)

El resultado del escrutinio ha sido: la lista encabezada por D. Antonio Carbonell Tatay, ha obtenido 48 votos, la lista encabezada por D.ª M.ª Teresa Espí Romero, 4, y han habido 2 votos en blanco, por lo que queda elegida la lista encabezada por D. Antonio Carbonell Tatay.

Las Cortes se encargarán de dar traslado a las respectivas entidades bancarias de los representantes que aquí hemos designado.

Señora Oltra, tiene un minuto.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Perquè conste la nostra protesta i la indignació per l'escrutini que s'ha realitzat en esta votació, perquè malgrat el que diu l'article 178, que el coneguem, del reglament, penssem que l'aplicació tal qual d'eixe sistema de votació vulnera el drets fonamentals dels ciutadans a participar en els assumptes públics, consagrat a l'article 23 de la Constitució, i per als efectes oportuns volem que esta protesta conste en el *Diari de Sessions*.

Moltíssimes gràcies.

Perquè penssem que s'ha d'aplicar un sistema d'escrutini proporcional, la llei D'Hondt, que és el que marca la legis-

lació electoral. I per això volem que conste en el *Diari de Sessions* com a protesta d'este acte de votació (*inoïble*) ...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Se hará constar su puntualización y recordar a todos los diputados y diputadas de esta cámara que todos los escrutinios que aquí se realizan, se realizan por supuesto bajo la supervisión de los letrados de esta cámara.

Continuamos con el siguiente punto del orden del día que son las dos mociones que, como saben sus señorías, tenemos pendientes.

Moció subsegüent a la interpel·lació, pel procediment especial d'urgència, al conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació sobre la política general de la conselleria en matèria d'atenció a desocupats sense cap tipus de recursos econòmics

La senyora presidenta:

Moción subsiguiente a la interpelación por el procedimiento especial de urgencia al *conseller* de Economía, Hacienda y Empleo sobre la política general de la *conselleria* en materia de atención a parados sin ningún tipo de recursos económicos, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista. Para su presentación y defensa tiene la palabra el señor Sarrià.

El senyor Sarrià i Morell:

Gràcies, presidenta.

Senyories.

Fa unes setmanes vaig tenir l'oportunitat d'interpel·lar el conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació sobre la política general de la seua conselleria en matèria d'atenció a persones en situació d'atur que hagueren esgotat totes les prestacions i, en conseqüència, es veuen en una situació d'extrema necessitat. Adés en una PNL hem pogut parlar d'una qüestió semblant.

Ho feia en el context d'un debat estatal al voltant de l'ajuda de 420 euros establida per decret del Govern d'Espanya a l'agost passat convalidat aquest pel Congrés i ara recentment pel Senat, amb una ampliació dels beneficiaris a aquells que havien esgotat les seues prestacions a 1 de gener de 2009.

És al nostre entendre una mesura positiva i necessària però que, com han posat de manifest diversos agents socials, des de sindicats fins a la federació de municipis, necessita d'altres que la complementen, per començar per part de les comunitats autònomes.

L'objecte d'aquella interpel·lació era saber si el Consell es feia coresponsable, i mira que dic «coresponsable», de la situació d'atur en la qual es troben cents de milers de valencianes i valencians. Concretament 461.818 segons les dades de 31 d'octubre de l'INEM, 564.200 segons les dades de l'EPA del tercer trimestre d'enguany.

Li done les dos xifres perquè com ara vostés, fa un moment ho han pogut comprovar amb el senyor Blasco, tor-

nen a traure pit no se sap molt bé perquè, li done estes xifres perquè després tornaré sobre elles.

El senyor vicepresident, atenen el que ja és costum en ell després d'alguns artificis estadístics i denegar la major, es va remetre a la d'aleshores proper, ara ja actual projecte de pressupostos, per tal de dir que, textualment: «En estos momentos en nuestra comunidad no se puede afirmar que haya un desempleo que no tenga cobertura para atender su situación.» Això és el que és diu «quedar-se ample».

Va anunciar, això sí, que la renda bàsica de ciutadania de la que adés parlàvem, que no era estrictament l'objecte d'aquella interpel·lació, anava a triplicar la seua dotació. Cal tenir en compte que aquesta és explícitament incompatible amb la nova prestació aprovada per les Corts Generals.

Per altra banda, el projecte de pressupostos pel que a polítiques d'ocupació es referix, té dos qüestions destacades: una disminució de les aportacions del Consell i un augment de les de l'estat, així com un ball de línies consistent en desvestir uns sants per a vestir-ne uns altres.

Però el que no va anunciar el senyor vicepresident és cap mesura adreçada en concret a pal·liar la situació dels milers de valencians i valencianes que mes a mes esgoten les seues prestacions de desocupació i subsidi, uns 2.500 cada mes segons les estimacions de l'INEM, ni va anunciar, tampoc, la supressió que ara hem pogut constatar en el recent projecte de pressupostos d'una de les poques línies que en aquell sentit hi havia en el darrer, en el darrer pressupost, la de subvenció a desocupats de difícil inserció.

Pot ser que fóra producte de la seua particular visió per la qual aquest problema, el de les prestacions, ateny exclusivament el Govern d'Espanya i, en part podríem acceptar-ho, si no fóra perquè no estem parlant només d'una prestació social més, sinó d'una acció de recolzament a la recerca d'ocupació mitjançant un itinerari formatiu, és a dir, una política activa de foment de l'ocupació en la qual el Consell té si no totes les competències sí competències plenes en ella.

És més, el Congrés dels Diputats i el Senat han aprovat aquesta mesura amb un caràcter temporal i ha vinculat la seua continuïtat que la taxa d'atur es trobe, continue, per damunt del 17% al conjunt d'Espanya. Tenint en compte que la taxa d'atur d'Espanya segon l'EPA, la darrera EPA, es troba en un 17,93% i la d'esta comunitat en un 21,96, vostés deurien ser dels que més es preocuparen per l'atenció als aturats de llarga duració, que són dels que en gran mesura estem parlant en esta moció, perquè estan vostés prou més lluny de rebaixar eixa xifra.

Ja sé que van a dir que la millor mesura és aconseguir que troben treball, però això ara per ara no deixa de ser un desideratium que atenen el resultat de les seues polítiques, fins al moment, resulta poc creïble.

Pot ser que siga producte de la particular visió que vostés tenen del problema de l'atur. Ja abans de l'estiu titulava un mitjà de comunicació respecte a aquest mateix assumpte: «Camps no está dispuesto a solucionarle a Zapatero el problema de los parados sin prestación.» A Zapatero li ha de solucionar el problema o als parats? Que vostés que són? Una empresa d'organització d'esdeveniments o un govern que es fa responsable de les demandes dels seus governants? Això sí. (*Aplaudiments*)

A la meua interpel·lació, li recordava, senyor vicepresident, declaracions seues del mes de març de 2008, el darrer mes que l'atur va augmentar per baix de la mitjana estatal, atribuïnt-se en aquell moment el mèrit i fent-ho conseqüència de la magnífica gestió del Consell. «Habian hecho los deberes», dia, i any i mig després i 219.982 parats més sobre els que el Consell no ha assolit cap responsabilitat, duen una

setmana reivindicant-se i fa poc, ho han vist en el senyor Blasco, perquè les dades d'atur del mes d'octubre milloren un 0,46%.

Per cert, ho parlàvem l'altre dia, els 44.000 treballs generats pel pla E del Govern d'Espanya alguna incidència tindrà en eixa lleugera, lleugeríssima milloria. Però, en tot cas, els tinc de donar l'enhorabona. Ara només, només després d'eixe lleuger èxit, els resta retallar el diferencial de 13 punts de més que tenim en increment d'atur des d'octubre de 2008, un 48,18% a la comunitat, un 35,14% a Espanya. Això segons dades d'atur registrat de l'INEM; segons l'EPA del tercer trimestre, l'atur va créixer a Espanya des d'octubre de 2008 un 58,67%. Ho dia el portaveu del Partit Popular adés. El que no deia és que a la Comunitat Valenciana ha crescut en un 80,38%, quasi 22 punts més. Només donava una dada, no donava la que és responsabilitat del govern de esta comunitat. (*Aplaudiments*)

El senyor conseller negava com qui nega que plou cap avall estes dades i segur que ara ens les tornen a negar. Negava també que això ens situara en el liderat de l'atur. Doncs bé, segons dades interanuals d'atur registrat, que l'altre dia al senyor conseller no li agradaven o no li agradaven com a referència: els segons darrere de La Rioja i per davant de Múrcia. Segons l'EPA, els segons darrere d'Aragó i per davant del País Basc. Però bé, en taxa d'atur estem una miqueta millor, els quarts després de Canàries, Andalusia i Melilla, en taxa d'atur, i és una dada, la de la taxa d'atur, en la qual vostés estan des del tercer trimestre del 2006 per davant, per davant de la mitjana estatal

Si aquestes dades, senyors del Partit Popular, no els fan reflexionar i concloure que alguna cosa no s'estarà fent bé en aquesta comunitat en els darrers anys, i que el Consell és el primer –i jo ja he dit abans, no l'únic, però sí el primer, no com volen fer vostés, en ocasions, que en tot tenen responsabilitats sobre res– que deu donar respostes a aquells que han perdut el seu treball mentres cerquen i en troben un altre, si no abandonen el discurs del victimisme i la negació de responsabilitats, com fan assíduament, estaran engançant-se a si mateix, però per damunt de tot, estaran engançant els valencians i les valencianes.

Avui, amb la moció que presentem, no podem abastar totes i cadascuna de les línies per solucionar el problema de l'atur. El debat dels pressupostos deuria contribuir a fer-ho. Però sí que podem expressar la voluntat política d'aquestes Corts, i a això els emplace, per tal que el Consell encete mires adreçades a mitigar l'efecte o els efectes perniciosos de l'atur en milers i milers de famílies.

La moció que avui presentem pretén que el Consell complemente la línia d'ajudes de 420 euros, establida per les Corts Generals, i els recorde que amb el vot del Partit Popular, encara que després l'hagen qüestionat, amb el mateix sentit d'ajuda als itineraris formatius per a la recerca de treball i amb caràcter temporal. Per descomptat, no entrem en el desenvolupament del que hauria de ser l'aplicació d'eixa ajuda.

Som conscients de les dificultats, inclús de les dificultats i ajuts legals que cal fer-ne. Però en altres comunitats, algunes d'elles governades pel Partit Popular, els poden donar exemples i els poden donar orientació: Castella-Lleó o, per posar un cas per vostés molt vullgut i molt proper, el cas de Múrcia, on el govern regional ha assolit la prestació per als aturats anteriors a l'1 de gener de 2009 que no vénen coberts per la normativa estatal. I el que demanem és que el Consell faça un esforç equivalent al que ja està fent el Govern d'Espanya i ho faça en col·laboració amb ells, amb el Govern d'Espanya.

Res més i moltes gràcies, i espere comptar amb el recolzament per aquesta moció. (*Aplaudiments i protestes*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Rafael Maluenda Verdú*)

El senyor vicepresident primer:

Gràcies a vosté, senyor Sarrià.

En representació de l'Agrupació de Diputats No Adscrits, la il·lustre senyora diputada Marga Sanz té la paraula.

La senyora Sanz Alonso:

Sí, nosotros..., mi grupo apoya la moción que ha presentado el Grupo Socialista. Entendemos que cualquier gobierno que se precie de tener sensibilidad social –y no estoy hablando de un gobierno de izquierdas– en una situación de crisis como la que vivimos, entre sus prioridades debe estar la de proteger a las personas más desfavorecidas.

Y la verdad es que día a día crece el paro entre los valencianos y las valencianas. Alcanzamos la cifra que supera el 21%, tenemos una constatación, porque el Inem así lo dice, que apenas el 55% de parados y paradas tienen cobertura o seguro de desempleo y, realmente, aparece entre nosotros una situación importante de alarma social que creemos que el Consell debería intervenir y actuar para paliarlo.

Porque desde el principio de la crisis hasta hoy, el número de personas importante que, además de perder su puesto de trabajo, ha agotado o está agotando las prestaciones, ha crecido y continua creciendo. A ello, se ha de sumar aquellas personas que por no tener los periodos de cotización suficientes, ni tan siquiera, han podido tener acceso a cualquier tipo de prestación. Por tanto, se trata de un drama social, personal y familiar que conlleva un incremento de situaciones de pobreza y de exclusión social.

Pero los datos están ahí, el 19% de los valencianos y valencianas viven bajo el umbral de la pobreza, 132.000 familias no ingresan nada en..., ninguno de sus miembros. Son datos preocupantes que demuestran una fractura en la cohesión social, además, de violentar la igualdad de oportunidades.

Y el Consell, efectivamente, –antes lo decía el diputado que ha intervenido– tiene competencias en políticas activas de empleo y, por tanto, para frenar la destrucción de puestos de trabajo, pero tiene también competencias y capacidad para evitar situaciones de pobreza y de exclusión social.

Efectivamente, el gobierno del presidente Zapatero aprobó una ayuda de 420 mensuales, desde el 1 de enero, para las personas que habían agotado sus prestaciones contributivas o sus rentas no llegaban al 75% del salario mínimo interprofesional, o bien habían agotado el subsidio durante un periodo de seis meses, prorrogable a otros seis, con la condición de que fueran demandantes de empleo que suscribieran un compromiso de actividad y realizaran las actuaciones que determinara el servicio público de empleo.

Se supone que esta medida va a afectar en concreto a 338.000 españoles y españolas parados, y de ellas, a 40.000 valencianos.

Esta actuación se presupuestó en 642 millones de euros e Izquierda Unida, en el Congreso de los Diputados, la apoyó, porque aunque entendíamos que era insuficiente, realmente podía paliar la situación grave por la que pasaban miles de familias, miles de hogares españoles.

Porque, realmente, la propuesta que nosotros pretendíamos desarrollar es aquella que une el plan de empleo y formación, de forma que la administración en colaboración con los ayuntamientos implementen contratos locales, contratos de los ayuntamientos, de forma que 25 horas de la jornada semanal se dedicara por las personas que están en esta situación a trabajos para la comunidad y 10 horas para la formación, siendo su salario pagado por..., parte por los ayuntamientos y, en parte, por los servicios públicos de empleo.

Con todo, entendemos que la propuesta que presenta la actual moción es una propuesta complementaria de los 420 euros aprobados en el Congreso de los Diputados y entendemos que esta medida complementaria que sugiere al Consell es una medida que se debe de apoyar porque ayudaría a paliar la situación de esa cantidad de valencianos y valencianas que hoy corren el riesgo de caer en la exclusión social.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies a vosté, senyora Sanz.

Per a fixar la posició del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís, té la paraula la il·lustre diputada senyora Mireia Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyors diputats i senyores diputades.

Avui, el president Camps deia no conèixer el que l'oposició pensàvem sobre molts temes, entre ells, la crisi econòmica. Avui, el que passa és que no sabem què pensa ell, perquè no solament no està ací present, sinó que no aporta tampoc res nou sobre el tema.

Nosaltres no solament opinem, l'oposició, sinó que aportem iniciatives sobre aquests temes i, de fet, avui, curiosament, han coincidit dos iniciatives molt complementàries.

És de forma contradictòria també l'anàlisi que se'ns ha fet avui, per part de la bancada popular en les preguntes al president, de com suposadament volen resoldre la greu crisi econòmica que estan patint els valencians i valencianes. És totalment contradictòria amb la votació en contra, per exemple, de l'anterior proposició no de llei del Grup Parlamentari Compromís, on venia a parlar-se de garantir, aprovar mesures d'accés a la renda garantida de ciutadania per a aquestes persones que estan en risc d'exclusió social.

Se feia una comparativa, com la partida per a aquesta renda és de 2 milions d'euros i, en canvi, el cànon de la fórmula 1, controlat per gent..., (*remors*) doncs bé, no susceptible de ser exclosa social, té..., compta amb 90 milions d'euros, és a dir, eixa és la política, eixa és la diferència entre les sortides de la crisi del Partit Popular que ens aboquen a xifres d'atur com les que tenim en l'actualitat, amb el que l'oposició vol. I l'oposició només que desitja reflexions. I és avui el que presentem aquí, reflexions.

I reflexions, perquè, si bé és cert que en l'anterior se parlava directament de la gent ja exclosa socialment, ací se parla de gent potencialment, (*remors*) potencialment exclosa, és a dir, gent que, a dia d'avui, ha esgotat la seua prestació contributiva, el subsidi de desocupació, i que de no trobar de forma urgent un treball, pot caure en el parany de l'exclusió social.

A mi em sembla una mesura totalment positiva, i més, en l'apreciació que se fa al final d'esta, on se parla que és una mesura de caràcter temporal, atenent que el desig de l'oposició és sortir de la crisi; si no, no faria falta fer aquesta menció.

I se parla de caràcter temporal, perquè el desig és justament el que contempla l'última part de la proposició de la moció, que és realitzar itineraris formatius professionals per a la recerca d'ocupació. És a dir, estes persones que tindrien el dret a rebre aquesta línia d'ajudes se'ls compensarà, d'algun manera, tenint uns itineraris formatius per tal que, de forma més urgent, troben treball i quedar amb caràcter temporal aquesta mesura que avui deuria aprovar-se.

Se parla que l'urgent –i això tothom estarem d'acord– és practicar polítiques de foment de la creació d'ocupació. I el que nosaltres veiem que no hi ha preocupació per part de la bancada popular és, justament, de crear ocupació permanent, ocupació de qualitat, ocupació tangible, tangible, no inventada en estes xifres que, ja dic, estan clarament manipulades per la bancada popular, noves polítiques per a crear nous llocs d'ocupació.

El nostre discurs, des de fa molt de temps, és que cal abordar els reptes socials, els reptes mediambientals, els reptes industrials des d'un altre enfocament, perquè ahí està la font dels nous jaciments d'ocupació, en els temes de dependència, per exemple, una font de nous jaciments d'ocupació, en els temes mediambientals, també en les apostes per les noves energies, les energies renovables, són jaciments d'ocupació, nous jaciments d'ocupació. Deurien fer una aposta molt decisiva per açò.

En canvi, ens trobem, ens trobem els boicots a la llei de la dependència, ens trobem amb el retall absurd, absurd que s'ha fet per part del govern del Partit Popular en la Conselleria de Medi Ambient. És a dir, aquests reptes que deuria a qualsevol govern obrir els ulls, acatar-los, acceptar-los, fer-los front amb valentia, veiem que el Partit Popular s'amaga darrere del que fa constantment, i és la seva covardia venuda..., doncs bé, en frases molt mediàtiques, però que, en definitiva, no tenen cap tipus de suport darrere.

Perquè, de fet, són múltiples les declaracions que s'han fet en plena crisi econòmica sobre l'aposta pels grans esdeveniments, l'aposta per la construcció com a suport per a sortir de la crisi. I no som els que neguem que la construcció és també un pilar fonamental en l'economia, però el que no podem fer és dependre, única i exclusivament, de la construcció i dels grans esdeveniments. Eixa és l'aposta. Per tant, és absurd ajuntar les paraules *govern del Partit Popular amb creació d'ocupació*. I, per això, és pel que els índexs d'atur a la nostra autonomia estan per damunt de la mitjana estatal, única i exclusivament, per això.

Perquè alguns diuen que altres governs negaren la crisi. I, aleshores, jo em pregunte, i aquells que suposadament sí la van veure, en estos díhuit mesos, què han fet, sinó situar-se en líders de destrucció d'ocupació? Com és possible que s'argumente que alguns negaren la crisi i que s'està destruint desocupació i els que se suposa que foren (*remors*) els que tant la van divisar..., que sigam la comunitat líder en destrucció d'ocupació? Què hem estat fent?

Perquè, per exemple, aquí s'ha parlat molt del *plan Confianza*. Tampoc, tampoc que el *plan E* siga una mesura que tinga un caràcter que perdure en el temps. És temporal. Això ho admet tothom. Però el *plan Confianza*, jo em pregunte, aquests milions, tants milions que hi han per ahí..., però ¿quants llocs de nova creació d'ocupació estan, a dia d'avui, considerats... bé, conseqüència de la posada en marxa del *plan Confianza*? ¿Quants nous llocs d'ocupació, nous? Perquè el que sí que sabem és que han estat un any, els funcionaris dels ajuntaments, els regidors, els alcaldes presentant els projectes, licitant... ¿Quants nous llocs d'ocupació s'han creat amb el pla Confianza?

És a dir, vostés porten des del començament de la crisi, no la del Partit Popular, sinó l'econòmica, paralitzats. I si a més

li sumem la crisi del Partit Popular, portem una senda de difícil recuperació.

El Partit Popular, ja dic, no té voluntat, i aixina ho ha demostrat en l'anterior proposició no de llei, de recapacitar. Ens diuen que volen sentir la nostra opinió. Ja la tenen, ja la tenen, avui els oferim la nostra opinió. Però, ¿volen les nostres iniciatives i les nostres alternatives? ¿Les volen? ¿Les accepten? ¿Estan disposats a arribar a uns pactes on pugam agafar-nos govern i oposició de les mans per a fer front a una crisi econòmica que estan pagant aquells que no la van crear? Això passa per moltes coses: passa per les propostes d'avui i passa també perquè reestructuren les seves polítiques.

I ja dic, amb l'exemple que s'ha posat abans i que he posat jo ara, és un clar exemple: 2 milions per a la renda garantida de ciutadania, 90 milions per al cànon de fórmula 1. No anirem per bon camí continuant amb estes polítiques.

I és per això que, en aquest cas, ens agafem de les mans del Partit Socialista i, sense dubte, els votem a favor d'aquesta moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Economia.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora Mollà.

Per a fixar la posició del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Gema Amor.

La senyora Amor Pérez:

Gràcies, president.

Señor Sarrià, es innegable la dramática situación económica que estamos viviendo, estando sumidos en una profunda crisis provocada, generada por el gobierno Zapatero, que ha demostrado ser un gobierno totalmente incapacitado para dar respuesta a la grave situación económica que estamos viviendo.

Está claro, y ahí coincidimos, que la crisis económica está afectando de forma principal al mercado de trabajo, coincidimos. Y también se lo decía el vicepresidente en la interpelación que presentó, le decía claramente cómo nuestro país, cómo España, a diferencia de los países de nuestro entorno, está sufriendo más si cabe esta crisis económica en el mercado de trabajo. Usted lo sabe, señor Sarrià, usted es consciente. Y el *conseller* de Economía y vicepresidente del gobierno le ofreció todos los datos sobre todas las políticas activas que se están poniendo en marcha desde la Generalitat valenciana.

Esta misma mañana aquí el presidente Camps volvía a ofrecer datos, volvía a ofrecer los últimos datos favorables, positivos, con respecto al empleo, pero a usted, señor Sarrià, y señores del Partido Socialista, no les interesa la realidad, no les interesa qué es lo que estamos haciendo, lo que se está haciendo desde el gobierno en una cuestión tan importante como son las medidas, las políticas activas para el empleo.

A ustedes no les interesa y lo demuestran día a día aquí en esta cámara y lo demuestran día a día también en la calle. Ustedes son muy conscientes de lo que se está haciendo desde el gobierno valenciano, pero no quieren reconocer la realidad.

Señor Sarrià, frente a la subvención que usted propone, nosotros, desde el Partido Popular, desde el gobierno valenciano, políticas activas de empleo. Pero al mismo tiempo, señor Sarrià, si el puesto de trabajo no existe, tenemos una red de garantía suficiente para que nadie caiga en la exclusión social.

Señor Sarrià, le recuerdo lo que usted ya debería saber, pero que está visto y demostrado que no le interesa lo más mínimo. La competencia, en este caso, es del Gobierno de España, no de las comunidades autónomas, señor Sarrià. Las comunidades autónomas, en la distribución y en el reparto de competencias, asumimos bienestar social, educación, sanidad, pero no en este caso esta prestación social. Usted debería saberlo, señor Sarrià, pero vemos que no le interesa lo más mínimo, no le interesa. Este es un compromiso del Gobierno de España que, una vez más, ha incumplido.

Pero voy a hacer un recorrido de nuevo, y lo hacía hace tan solo dos semanas el vicepresidente del Consell, Gerardo Camps, lo hacía en esta misma cámara a la interpelación que usted le hacía. Se lo voy a recordar porque veo que tiene usted la memoria un poco floja a la hora de recordar datos que nos deberían ocupar y preocupar.

Durante el 2008, desde la Generalitat valenciana, desde la *conselleria* de empleo que dirige el vicepresidente señor Camps, se han destinado más de 298 millones de euros al conjunto de políticas de empleo, formación y orientación. Se han beneficiado más de 143.000 personas en situación de desempleo.

Al mismo tiempo, cerca de 29.000 personas pertenecientes a colectivos con dificultad de reinserción y recursos han podido disfrutar de estas ayudas. Más de 113 millones de euros, señor Sarrià. Creo que es una cuestión que debería tomar nota y apuntar.

Al mismo tiempo, los planes integrales de empleo se han ido realizando a lo largo y ancho de toda la comunidad. También los conoce usted y también se dio cumplida cuenta por parte del *conseller* Camps.

Decirle también que se han puesto en marcha políticas activas para jóvenes residentes en barrios declarados de acción preferentes, a mujeres víctimas de violencia de género, a desempleados con discapacidad, a mayores de 45 años, a parados de larga duración, a menores de 30 años también.

Todo ello usted lo sabe, usted lo conoce, y ahí está el *Diario de Sesiones*, señor Sarrià, pero no le interesa, no le interesa saber cuál es la situación, cuáles son las políticas que está desarrollando el Partido Popular, el gobierno de La Generalitat en este sentido.

Pero le voy a recordar también datos que esta misma mañana, aquí en esta misma cámara, el *president* de La Generalitat ofrecía con respecto a algo, a algo en lo que deberíamos ir todos juntos, todos de la mano, porque es una situación dramática la que están sufriendo miles y miles de personas.

Usted bien sabe que el Consell está volcado en trabajar por el empleo y su esfuerzo empieza a dar resultados— usted lo sabe—: se está moderando el crecimiento del desempleo. Pero sí no lo sabe y no lo recuerda, yo se lo voy a decir aquí. La Comunidad Valenciana es la segunda autonomía con menor subida del paro, un 0,46%, mientras que en el conjunto de España es de un 2,67%.

Nuestro mercado de trabajo empieza a ofrecer datos positivos, señor Sarrià. Debería también reconocerlo. Lideramos el aumento en la contratación total y de los contratos indefinidos. Le digo cifras, señor Sarrià: 15.718 contratos más. Lideramos también el aumento en la afiliación a la Seguridad Social, mientras que en el resto de España, la media de España, está disminuyendo. Hay 16.314 afiliados a la Seguridad Social más.

Estamos, al mismo tiempo, viendo que nuestra comunidad, la Comunidad Valenciana, es la que mayor expectativa de encontrar trabajo genera, con 44.300 activos más en toda la comunidad.

Datos, señor Sarrià, que usted no debe y no puede depreciar; datos que debería tener muy en cuenta, muy en cuenta para estar al lado de las personas más desfavorecidas, en este caso, al lado de los parados.

Al mismo tiempo le digo, señor Sarrià, que desde el principio de la crisis nosotros sí la reconocimos y tomamos medidas, frente a un gobierno central totalmente incapacitado a la hora de dar respuestas a la difícil situación económica y a la situación del mercado laboral.

Apostamos por el diálogo social para asentar las bases necesarias para la recuperación económica. Ahí está a base de diálogo y consenso el Pavace II. Se establecieron al mismo tiempo medidas urgentes y extraordinarias para generar empleo y para impulsar la actividad económica. Ahí está también..., el año pasado se puso en marcha el Plan de impulso de la economía valenciana, con 1.500 millones; el plan Confianza, con 2.520 millones, señor Sarrià. Pero sé que a usted le sigue sin interesar la realidad de esta comunidad.

Al mismo tiempo, dentro de este plan Confianza, 360 millones en políticas activas de empleo, con un impacto directo a 216.000 personas.

Y junto a todo ello, junto a todas esas políticas activas que se están desarrollando, además de todo ello, unas medidas muy importantes y nada despreciables y que deberían tener en cuenta. Se han bajado los impuestos, señor Sarrià, frente a lo que nos encontramos ante el despropósito continuo y la improvisación del gobierno Zapatero, subiendo los impuestos, subiendo el IVA. Aquí, en la Comunidad Valenciana, gracias al gobierno del Partido Popular, hemos bajado los impuestos para reducir el impacto sobre la crisis que están sufriendo las familias, las empresas y, en este caso concreto de lo que hablamos, los parados.

Hemos puesto en marcha también..., se ha puesto en marcha desde La Generalitat un plan de austeridad, un plan de austeridad que tampoco usted quiere reconocer, señor Sarrià. Y se han hecho este año, y se aprobarán próximamente en estas Cortes, en esta cámara, las presupuestos más sociales y que más apoyan al empleo de la historia.

Al mismo tiempo, recordarle también –porque veo que usted no escucha o no le interesa lo que se dice en esta cámara, no le interesa lo que ocurre en esta comunidad y lo que le preocupa a los valencianos– que en los últimos días se han puesto en marcha muchas líneas de acción que afectan directamente al empleo, a las políticas activas de empleo.

En concreto, estamos hablando de nuevas líneas de financiación para las empresas, con 200 millones de euros, todo ello a través del Instituto Valenciano de Finanzas. Nuevas políticas de ayudas para la internacionalización, dotadas de 5,5 millones de euros. Nuevas medidas para la formación y el empleo, que se han ampliado con 60 millones de euros, para escuelas taller, casas de oficio, talleres de empleo.

Todo ello, señor Sarrià, usted ha demostrado que no le interesa ni a usted ni a su grupo, que no le interesa estar al lado de las personas que están sufriendo, que están en una trágica situación de desempleo, a esas familias que cada día sufren, sufren el desempleo y sufren la negación del Partido Socialista aquí en esta cámara.

Señor Sarrià, yo le invito a que retire, a que retire la moción presentada, que impere el sentido común y que una cuestión tan importante como es el empleo aquí vayan de la mano del gobierno valenciano, vayan de la mano del gobierno valenciano apoyando a las familias que están sufriendo, a las familias que al mismo tiempo están viendo como su situación económica es dramática.

Y yo, señor Sarrià y señores del Partido Socialista, les invito a que por una vez, en este caso, impere la responsabi-

lidad y el sentido común y se sumen a las políticas del Partido Popular y del gobierno valenciano.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la presidenta, senyora Maria Milagrosa Martínez Navarro*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Amor.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el señor Sarrià. Cuando quiera.

El senyor Sarrià i Morell:

Gràcies, presidenta.

Senyora Amor, la que trobe que no ha escoltat és vosté. Ací m'ha mesclat tot un seguit d'actuacions, suposades actuacions i anuncis. Anuncis són l'especialitat d'este Consell. Jo mateix li n'he acceptat alguns dels que me va fer el senyor conseller en la seua interpel·lació.

Però no ha entrat al fons de la qüestió. Tot això que m'ha explicat vosté a mi, de totes les línies i tot el que està fent el Consell de La Generalitat, explique'ls-ho als milers de valencians en situació d'atur sense cap prestació, i alguns que ni tan sols van poder acollir-se a les prestacions aprovades pel govern de la nació i pel Congrés dels Diputats. Explique'ls tot això que m'ha explicat a mi a vore si en troba molts que puguen constatar allò que l'altre dia el senyor conseller dia que «no había ningún parado que no tuviera alguna cobertura».

Ha fet referència a l'anterior debat. S'ha posat clarament de manifest, i ho han posat diverses diputades i diputats intervinents als quals vostés no han contestat, ahí sí que no han contestat, possiblement perquè no han escoltat, el que ha sigut realment l'aplicació de la renda garantida de ciutadania durant estos darrers exercicis a la Comunitat Valenciana. I, ara, mos hem de creure un anunci més per al proper any.

Però, vosté també s'ha aferrat al que pareix que hui forma part de les consignes del seu grup i de les consignes que ja ha fet gala el senyor Blasco en el primer punt del ple de hui, que és a la suposada «brotos verdes». Això que es burlaven vostés tant, quan qui els anunciava era el govern central! Mire, hi ha hagut mes a mes poques ocasions, poques ocasions, per no dir cap, en que vostés no hagen superat àmpliament l'increment de l'atur, atur enregistrat i amb dades d'EPA, mes a mes, trimestre a trimestre. Per un mes que puguen vostés un 0,46%, vénen ací i els ha faltat tirar coets. Però, vosté no m'ha discutit les xifres que jo li he dit! I que no són meues ni del grup parlamentari! Són dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística i de l'Inem! I són incontestables! Absolutament incontestables! Vostés superen en 20 punts l'increment de l'atur des de fa un any, des del tercer trimestre de 2008.

Però, no només això! Vostés tenen una taxa superior d'atur des de l'últim trimestre de l'any 2006. I, des de l'any 2007, mes a mes, durant tots els exercicis han superar àmpliament la taxa d'atur de la resta d'Espanya. I això també és culpa del govern Zapatero? No tenen vostés cap responsabilitat en això? O siga, per a presumir d'un 0,46 d'este mes sí que vénen ací i es permeten tirar-se flors, i dels resultats de totes les EPA des del tercer trimestre de l'any 2006, en això, vostés, no tenien cap responsabilitat!

Evidentment que el Consell fa coses! I el Servei Valencià d'Ocupació fa coses! Faltaria! És que són competències que tenen vostés! És que vostés tenen plenes competències en

polítiques actives d'ocupació! Que, per cert, baixen en el pressupost d'enguany! Que, per cert, baixen les aportacions que la pròpia Generalitat posa per a eixes polítiques! Tanmateix, sí que puguen les aportacions de l'estat, perquè vostés van preveure la crisi amb molta antelació. Seria a l'estranger, perquè ací no van prendre cap mesura corresponent amb eixa gran previsió de vostés! Li posava l'exemple de l'altre dia, en la interpel·lació; si el conseller i vicepresident del Consell, senyor Gerardo Camps, en el mes de març de l'any passat, presumia que la crisi a nosaltres pràcticament no anava a afectar-mos, que anàvem a resistir-la de meravella, que anàvem a estar per damunt de les xifres de l'estat! I la realitat ha sigut la contrària! És que anem al capdavant! El primer, el segon, el tercer... Em dona igual! Però, sens dubte, anem al capdavant de la destrucció d'ocupació.

I poden fer els artificis que vullguen sobre la població activa. La població activa ha estat en esta comunitat des de sempre per damunt de la mitjana estatal. I, amb una major o menor població activa, hem tingut més o menys atur. I, ara, no s'agarren a claus ardents. I, a més, no s'agarren perquè, malauradament –i jo desitjaria equivocar-me–, la pròxima dada d'atur possiblement no siga tampoc per a tocar campanes. I sembla mentida que s'agarren a claus ardents.

Jo el que li he fet és una proposta per a pal·liar la situació d'un segment concret dels desocupats d'esta comunitat. Diga si sí, o, si no! I diga-els-ho a ells també, senyora diputada.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra la ilustre diputada señora Amor.

La senyora Amor Pérez:

Gràcies, presidenta.

Senyor Sarrià, em pareix intolerable, intolerable que es jugue, que es polititze amb els drames de tantíssimes persones, de tantíssims aturats. És intolerable que vostés, el Partit Socialista, estiguen jugant amb els aturats. (*Aplaudiments*) És una cosa que no podem consentir en esta cambra. I això és el que estan vostés fent ací, en esta cambra.

Senyor Sarrià, le he ofrecido un recorrido por todas las acciones, toda las políticas de empleo que se están realizando desde la *conselleria* de empleo, desde la Generalitat valenciana. Y entramos en ello porque eso es nuestra competencia. ¡Claro que sí, señor Sarrià! Como también es nuestra competencia la sanidad, la educación y el bienestar, algo que no reconoce el gobierno de España con la financiación adicional que hace falta en esta comunidad para reconocer a ese millón de personas más, ese millón de valencianos que han venido aquí a vivir con nosotros y que ustedes, y su partido, no quieren reconocer con una financiación adicional. Eso usted lo sabe también. ¡Claro que es competencia nuestra!

Lo que no es competencia nuestra es lo que usted trae hoy aquí, a esta cámara. Es del gobierno central, del gobierno de su partido, del gobierno de Zapatero, que no cumple, no cumple, una vez más no está cumpliendo, ni con la situación económica, ante la falta de respuesta, la falta de miras, la falta de altura, el que seamos España, España nuestro país, que es el último país que va a salir de la crisis, realmente es muy duro y es muy duro ver también cómo, ustedes, aquí en esta cámara, siguen instalados en la demagogia permanente e intentar pintar una comunidad en blanco y negro, sumida en el paro y en la depresión.

Senyor Sarrià, usted parece que no se alegra de los datos que hoy ha ofrecido aquí el presidente de La Generalitat.

Parece que usted prefiere que estemos instalados en ese pesimismo permanente y en el paro. Debería usted aplaudir cómo esas medidas puestas en marcha por la Generalitat dan sus resultados. Pero, parece que no le interesa, parece que quiere vender otro tipo de acciones que nada tienen que ver con lo que preocupa y ocupa a la Generalitat valenciana.

Señor Sarrià, se ha hecho una exposición muy detallada de todas las acciones que se han puesto en marcha desde La Generalitat y los compromisos futuros que tenemos, pero, ya veo que a usted le sigue sin interesar, usted sigue anclado en el pasado, en ese discurso que a nadie interesa –sobre todo a los valencianos no les interesa.

Pero, nosotros, desde el Grupo Popular, desde el gobierno valenciano, vamos a seguir estando al lado de los valencianos, vamos a seguir estando al lado de los parados, que nos preocupan y mucho, y por eso ponemos en marcha políticas activas para mejorar la situación, para reducir el paro, como se ha demostrado esta mañana, una vez más, aquí, por el presidente.

Señor Sarrià, frente a la subvención que usted propone, nosotros, políticas activas. Frente al engaño y la mentira del Partido Socialista, acuerdo y diálogo con el Pavace. Y ahí está el Pavace II.

Señor Sarrià, frente a la demagogia, un incremento de 2,4% de los presupuestos de empleo en formación con respecto a la anualidad anterior.

Señor Sarrià, nosotros al lado de los valencianos; ustedes, todavía no sabemos muy bien al lado de quién están. Nosotros al lado de los parados, mejorando los datos del paro; ustedes, no sabemos bien dónde están.

Aquí nos pueden encontrar, en el trabajo, en la puesta en marcha de políticas activas para el empleo, pero no en su discurso de la demagogia permanente. Y, sobre todo, lo que no vamos a consentir en esta cámara es que se juegue con los parados, que se politice con los dramas familiares que están viviendo los parados.

Señor Sarrià, ahí nunca nos tendrá al Partido Popular.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Amor.

Señores diputados, vamos a proceder a la votación. Comienza la votación. Votos a favor, 38; votos en contra, 49. Queda desestimada la moción.

Moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Educació sobre la política general de la conselleria al voltant de l'inici del curs escolar

La senyora presidenta:

Y pasamos a la última moción de este pleno y el último punto: moción subsiguiente a la interpelación al *conseller* de Educación sobre la política general de la *conselleria* respecto al inicio del curso escolar, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Bloc-Verds-Esquerra Republicana: Compromís. (*Veus*)

Para su presentación y defensa, tiene la palabra la ilustre diputada señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor...

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyors diputats i senyores diputades...

La senyora presidenta:

Señor César, ¿le importaría bajar un poquito el volumen?
Muchas gracias.

La senyora Mollà Herrera:

Després, diran que filtrem les converses telefòniques, i és que s'està sentint a tot arreu. (*Remors*)

Bé, senyores diputades i senyors diputats, voldria presentar-vos aquesta moció subsegüent a una interpel·lació al conseller d'Educació. A mi em sembla, doncs, bé, curiós. No vaig a posar-li un altre qualificatiu, perquè fa no res, vora 10 segons estava el conseller en cap, de la Conselleria d'Educació, en aquesta cambra, i, ara, en aquesta proposició no de llei, moció, que canviaria, potser, les polítiques que la conselleria està fent, no estiga ací per a sentir el que anem a dir. Espere que pugua entrar a la cambra mentre aquesta diputada fa la intervenció.

Però, com que hi ha altres membres del govern, fins i tot, que són portaveus del Grup Parlamentari Popular, jo voldria adreçar-me directament al senyor Blasco i demanar-li, ja que és el conseller d'Immigració i Ciutadania, és a dir, participació, que fera –ja dic– complir les normes democràtiques de respecte a l'oposició i manara al seu grup parlamentari participar en un debat d'una moció que reflectix la difícil realitat que patix l'educació pública valenciana.

Jo sé que vostés, amb el seu masclisme, característic de la dreta més antiga, doncs, podran, potser, negar-li la paraula a aquesta diputada. Però, quedarà en la seua consciència. Quin exemple està donant el conseller de participació en negar la paraula a una dona de l'oposició en una cambra considerada democràtica! Per tant, ja dic, m'adrece directament a vosté.

I volia adreçar-me directament al conseller d'Educació perquè en la meua interpel·lació jo li feia un recorregut i posava uns límits temporals, no com el que fan vostés –des de 1985–, sinó que volia parlar-li d'un any, un any que a tothom se li passa ràpid –veritat?–, però que en un any poden passar moltes coses i més quan la legislatura són quatre. Doncs, bé, el govern en un any ha de fer moltes coses. I li feia –ja dic– un recorregut durant un any de les polítiques que la Conselleria d'Educació havia fet per a afavorir l'educació pública valenciana.

Avui, el Partit Popular diu que «ofrece un recorrido entra las políticas de La Generalitat», per tal de votar en contra de certes propostes que se plantegen ací enfront de la crisi econòmica. Jo voldria que algú del Partit Popular, si ha de votar-me en contra d'aquesta proposta siga perquè «me ofrece un recorrido entra las políticas de La Generalitat». Perquè, jo, com a membre de l'oposició, ho vaig fer al seu dia al conseller d'Educació, i, avui, vaig a tornar a fer-ho.

El 2 d'octubre de 2008, la plataforma d'ensenyament en el seu comunicat deia al final que: «La indignació s'ha generalitzat a tots els centres docents. El professorat diem "prou" a aquests menyspreus, imposicions i desgavells de la Conselleria d'Educació i animem tota la comunitat educati-

va i tota la societat valenciana a fer un front comú per posar fi a aquesta situació insostenible i redreçar l'ensenyament públic al País Valencià. I com a primera mesura exigim la dimissió del conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora. Prou d'amenaques, prou de repressió per la defensa dels drets laborals.» Ho signava –ja dic– el 2 d'octubre de 2008, la plataforma de l'ensenyament.

Aquesta resposta, aquest ànim per la unió de la societat, va tindre respostes contundents. Van haver-hi mobilitzacions i va haver-hi, sobretot, una macromanifestació on milers i milers de valencians i valencianes van sortir al carrer per, no solament demanar el cessament del conseller en cap, de la Conselleria d'Educació, sinó per a demanar mesures, mesures puntuals, mesures concretes que, ja dic, avui també es plasmen moltes d'elles en la moció que presentem avui ací.

El Partit Popular va intentar, ja dic, com fa normalment, manipular la informació perquè no sortira a la llum pública el recolzament unànime, unànime, no solament de la comunitat educativa, sinó que a nivell social tothom, tothom va estar al costat de la plataforma en aquestes mobilitzacions i en la macromanifestació. Perquè no demanàvem res més que justícia, justícia per a un dret fonamental com és el dret a l'educació pública.

Ja dic, intentaren d'alguna manera que això no sortira a la llum, però és que tants eren els milers de persones que hi eren ahí que era prou difícil que això no traspasara les fronteres de Canal 9.

Un any després trobem, el 27 d'octubre de 2009, un nou comunicat, un nou comunicat que, d'haver fet, doncs bé, polítiques actives, polítiques positives per a dignificar l'educació pública valenciana, no tindria el tarannà com el que té.

La Plataforma per l'Ensenyament Públic va acordar el dimarts convocar per al proper 1 de desembre una concentració-manifestació a les tres capitals de província. Deien: «Hacer frente de nuevo a la nefasta política de la Conselleria de Educación.» Veritat que ara tenia sentit el recorregut que jo li feia al conseller d'Educació en la interpel·lació? Jo li parlava d'un any! Per què no parlar-li d'un límit temporal que ell poguera entendre, que ell poguera entendre i que poguera, doncs bé, reflectir una realitat molt més acorde a l'estat actual que els avantpassats? Però, però, el conseller d'Educació no tenia intenció d'entendre que durant un any no solament ha estat paralitzat, sinó que tornen a posar en contra a tota la comunitat educativa.

Durant el mes de novembre hi haurà tancaments, assemblees, concentracions, que, ja dic, acabarà amb una altra macromanifestació.

Se continua demanant el cessament del conseller d'Educació atenent, ja dic, que cap punt de reclamació d'aquesta plataforma, malgrat la treva, com ells li diuen, ha estat cobert ni complit pel Consell i la conselleria d'Educació. Quina resposta tindrà el Partit Popular a la comunitat educativa? Quina resposta tindrà? Fa un any va ser obviar-los, negar-los, perseguir-los, inspeccionar-los i sancionar-los. Quina resposta faran si veritablement durant, per exemple, ja dic, un any vostés han sabut fer les coses bé? Quin sentit té aleshores que tota la comunitat educativa es pose de nou en marxa per a cridar-los a vostés de la forma més democràtica que poden, que ja n'hi ha prou d'utilitzar l'educació pública valenciana com l'estan utilitzant, denigrant-la fins a tots els extrems.

Jo voldria dir-los a vostés que aquesta proposta que presentem contempla molts punts, molts d'ells reivindicats específicament per la plataforma, i que a dia de hui, atenent que en el mes de desembre poden vostés tindre una resposta prou contundent, atenent que estem encara a temps, els

demane que agafen l'oportunitat que els oferim avui ací amb aquesta moció per tal de donar una resposta, una resposta política, una resposta de mesures actives, urgents, que siguen tangibles, que no es queden només que en l'aprovació i després no es contemplen als pressupostos a l'acció real.

És a dir, tenen vostés l'oportunitat avui de donar-li resposta. No farà falta que el conseller demà surta fent declaracions o un altre dia per tal de desprestigiar la comunitat educativa. Hem de ser aquesta cambra qui donem les respostes polítiques, perquè el Partit Popular, el conseller en cap, ja està totalment deslegitimada.

Demanen coses prou senzilles. Demandes, ja dic, no solament des de fa un any, sinó des de fa molt de temps. Se demana específicament negociar un nou mapa escolar, que done cobertura a les necessitats educatives, i és molt fonamental començar amb eixa paraula en aquesta moció, *negociar*. I negociar amb la comunitat educativa, perquè és qui, en definitiva, coneix la realitat, la realitat de com es troba l'educació pública valenciana.

I parlem de negociar, perquè sabem, sabem, que el tot, el tot no és possible d'ací a demà. Però amb una negociació, una negociació es pot avançar i molt. Però, ja dic, falta voluntat política.

Parlem de la xarxa pública de zero a tres anys, d'infantil. És absurd, és absurd que a dia d'avui encara estiguem reclamant una cosa que hauria d'estar molt més que garantida.

Però hi ha més coses. Se parla de garantir el dret lingüístic. I quan parlem de garantir el dret lingüístic, parlem, lògicament, del valencià, ni del xinés mandarí ni de l'anglès. Parlem del valencià, perquè és inevitable, inevitable pararse a plantejar quina és la política de trilingüisme, de trilingüisme que ofereix la Conselleria d'Educació, el Consell, el Partit Popular, quan no està garantint el bilingüisme. Com és possible que vostés vullguen pegar un salt qualitatiu al tercer escaló, al trilingüisme, quan ni tan sols s'han pogut parar en el segon i analitzar quina és la nefasta política lingüística que està fent el Partit Popular?

Perquè fins i tot en la redacció de la nova llei de funció pública vostés, el Partit Popular, no estan volent garantir el dret lingüístic, el requisit lingüístic per als funcionaris públics. És a dir, ni tan sols, ni tan sols en allò que depén de viva mà del Partit Popular, del govern, volen garantir-lo. Què voldran fer aleshores amb l'educació pública?

Volem que se realitze un estudi, i, ja dic, són demandes que passen per la negociació, pels estudis. Volem que se realitze un estudi sobre les carències materials i humanes als centres d'ensenyament públic. I quan aquest estudi estiga fet, volem que s'esmene de manera immediata amb una memòria econòmica, és a dir, deixem de la mà d'una anàlisi que podríem qualificar com a tècnica la situació de recursos humans i materials als centres de primària i secundària, i com, lògicament, això després ha d'estar garantit als pressupostos de La Generalitat, fent una anàlisi que vinga de la mà d'una memòria econòmica.

Volem, ja dic, que el dret a l'ensenyament també estiga garantit en el que respecta a la gratuïtat. I la gratuïtat no solament dels llibres, que tampoc és completa, sinó també en els serveis complementaris. Entenem que hi ha recursos suficients com perquè vostés deixen de malbaratar els diners dels valencians i les valencianes i tornen a posar com a primer punt de les seues accions de govern l'ensenyament públic.

Volem, ja dic, que es garantisca que els xiquets que patisquen malaltia crònica puguin també rebre una educació de qualitat, és a dir, és a dir, que siga equiparable a la resta de l'alumnat, i això es fa per dret, i es fa per dret, i vosté amb açò no estan complint els seus deures cap a aquests xiquets

que, ja dic, no és que no vullguen, sinó que és impossible que puguin anar a l'escola per tal de rebre l'educació que tenen garantida.

Volem també que es garantisca i que s'elabore un pla interdepartamental de les diferents conselleries per tal d'agilitar la contracció de personal no docent. En aquell moment, el conseller d'Educació no entenia per què nosaltres li posàvem un exemple concret. I era perquè és molt més fàcil, molt més fàcil per a tothom entendre-ho quan parlem de coses puntuals.

No és possible, no és possible que si un institut o un centre d'ensenyament de primària necessita de personal no docent, que la conselleria li reconega aquest dret, però que li diga que necessita un informe de justícia i administracions públiques, que passe a justícia i administracions públiques i que li reconega que tenen dret a este personal no docent, però que depén d'un altre informe d'Economia, i que quan arriba l'informe d'Economia aleshores se paralitza, perquè vostés tenen costum de moltes vegades donar passes, però sempre, sempre amb l'objectiu de paraitzar el que siga dotar pressupostàriament aquestes coses que són de justícia, ja dic.

Aleshores se porta un any, per què no, on el personal no docent que està garantit, que està reconegut per dos conselleries, fins que Economia no el dota pressupostàriament no hi ha personal no docent. No és possible! No és possible que hi hagen estos entrebancs entre conselleries! I és lògic, pel bé de tots, que hi haja un pla interdepartamental que vinga a agilitzar aquests tipus de contractacions. És a dir, és una cosa lògica.

Parlem també dels centres no universitaris, els centres de formació de persones adultes. Parlem de moltes qüestions. Ja dic, són reivindicacions que des de l'oposició des de fa molt de temps, que se fan per tota la comunitat educativa, que no és una senyora, com venia a parlar el conseller d'Educació en la interpel·lació quan qualificava la plataforma com *la senyora esa*. No és una senyora, és una plataforma on estan representants tots els sectors implicats en l'educació pública valenciana, i que, per tant, els demane: no deixen escapar l'oportunitat d'avui tindre una resposta contundent a unes demandes que se tornen, se tornen a plasmar al dia d'avui i que se tornaran a plasmar en macromanifestacions de milers i milers de valencians.

Tenen l'oportunitat avui de donar resposta. No ho facen, ja dic, mirant...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

...cap a un altre costat, com fan constantment, i deixant passar oportunitats, perquè ens situaran en una difícil situació davant de...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà.

Por la Agrupación de Diputados No Adscritos, tiene la palabra la ilustre diputada señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Gracias.

Bien, desde Esquerra Unida compartimos la preocupación expresada en la presente moción, así como las pro-

puestas que allí se hacen, que son propuestas absolutamente necesarias para abordar el reto que tiene el sistema educativo en el País Valenciano y que da unas cifras de fracaso escolar de cerca de un 40%.

Entendemos que son medidas que van a la diana de poner las bases para poder superar ese fracaso escolar que sería en estos momentos... debería ser la gran preocupación de esta cámara en temas de política educativa.

Nosotros, en distintas reuniones, tanto del pleno como de la comisión, hemos venido señalando la necesidad de que la *conselleria* aborde todo ese tipo de medidas. Pero yo especialmente hoy me quiero centrar en lo que sería las construcciones escolares, porque el principio de curso empezó así, sin las construcciones adecuadas para poder impartir una enseñanza de calidad, con los 22.000 alumnos metidos en barracones o aulas prefabricadas, como al señor Font de Mora le gusta decir, más de mil, por cierto. Y además con un 8% del alumnado del primer ciclo de la Educación Secundaria Obligatoria que todavía está cursando sus estudios en centros LOGSE, en centros, perdón, no adecuados por una ley, que fue la LOGSE, con vigencia ya de veinte años y que continúan en colegios de primaria.

Esa situación lo que demuestra es una falta de planificación de la *conselleria*, además de una insuficiencia en recursos e inversiones, además de un incumplimiento de la empresa constructora CIEGSA, que es un saco sin fondo de dinero público.

El Consell ha venido una y otra vez diciendo (*remors*) que el mapa escolar de 1996 estaba ya concluido, y realmente eso no es así. Primero la realidad ha sido contundente. Primero inventaron los convenios con los ayuntamientos, porque estos serían los que construirían los centros escolares, se endeudaron y todavía se están pagando intereses. Luego viene el convenio con el Instituto Valenciano de la Vivienda porque este organismo ayudaría con su presupuesto a acabar los hechos previstos. También continúa pagándose lo que se debe.

Y, finalmente, en el año 2000 llegó la empresa CIEGSA, una empresa pública que debería culminar en el 2008 los centros previstos en 1996. Esto no ha sido así. Y después ha llegado Creascola, Milloraescola, que no han finalizado todavía los centros necesarios para escolarizar en las condiciones de calidad a estudiantes que merecen una mejor respuesta que que el presidente Camps diga que somos la primera comunidad en construcciones escolares. Un absoluto desastre en planificación y en el uso de recursos públicos.

Y ya dijimos en la Comisión de Educación que aquí no cuadran los números, porque curso tras curso 20.000 alumnos siguen recibiendo clases en aulas prefabricadas y, sin embargo, los presupuestos anuales siguen poniendo sobre la mesa importantes cantidades de dinero para la construcción de centros. Y La Generalitat, metiendo año tras año en CIEGSA dinero público que no sabemos todavía qué utilidad está teniendo.

Porque un mapa escolar es algo más que un plan de construcciones escolares, como lo puede ser Creascola, teóricamente, o Milloraescola. Significa planificar atendiendo la demanda, significa planificar atendiendo las realidades económicas y realidades sociales comarcales que tenemos, de acuerdo con la comunidad educativa. Significa también que, de una vez por todas, la *conselleria* aborde la escolarización pública de cero a tres años que reclamó en una gran manifestación, como decía mi compañera anteriormente, la comunidad educativa, con miles de personas en la calle, sin que hasta ahora nadie haya dicho nada. Es más, derivando dichas construcciones a los ayuntamientos, que se ven obligados a privatizar su gestión, porque no tienen dinero para

poderlos construir, y irresponsablemente, además, no participando por parte de La Generalitat, de la *conselleria*, en el plan Educa3.

Y el 1 de diciembre, efectivamente, volverá a estar la comunidad educativa en la calle, volverá a estar exigiendo lo que exigió este curso escolar pasado: que de una vez por todas el dinero público se emplee en la educación pública, en los centros públicos, y, sin falta, definitivamente, sean una expresión de enseñanza de calidad, porque eso es lo que pide la comunidad educativa. Por eso nosotros apoyamos la moción que ha presentado el Grupo Compromís.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Sanz.

Tiene la palabra la ilustre diputada señora Noguera.

La senyora Noguera Montagud:

Muchas gracias, señora presidenta.

Nosotros vamos a apoyar la proposición no de ley que aquí se presenta, porque es verdad que siempre subimos a hablar de problemas educativos que se enquistan, que siempre son los mismos, año tras año, y que parece como si no pasara nada, el otro día lo comentaba en la Comisión de Educación, y el tiempo estuviera congelado. Pero sí pasa, sí pasa.

Yo estaba haciendo memoria y recordando qué ocurrió el 8 de septiembre del 2009, justo el día de inicio escolar, y con qué nos encontramos los padres y madres valencianos que llevábamos a nuestros niños al cole y que, con el periódico bajo el brazo, con las noticias o con el informativo, leíamos que el TSJ De Madrid investiga la conexión del gobierno de Camps con las empresas de la trama Gürtel. ¡Sí pasa, sí pasa!

Eso pasaba el día de inicio escolar, cuando una noticia así, que genera la degradación democrática de este gobierno, todo lo empaña, todo lo espesa y, además, dificulta la credibilidad en la gestión del gobierno.

La segunda noticia que encontré el mismo día, pero ya era en un titular más pequeño, puesto que esta, lógicamente, se llevaba la portada, es: «Camps inaugura el curso de las ayudas». Y yo tuve que leer con calma eso del curso de las ayudas, porque, desde luego, venía escarmentada con lo de las ayudas. Y lo que leí y lo que encontré en su compromiso de Camps con el inicio de curso es que se incrementarán las becas y las ayudas en un 43%, sobretodo las ayudas de comedor y transporte escolar. Y luego habló de todos esos planes que a él tanto le gusta, que a veces nunca sabemos descifrar de PROA, PASE, plan de refuerzo, Integra, Previ, Èxit, etcétera, etcétera.

Y, claro, como los hechos con los que nos encontrábamos al inicio de curso son, pues, la verdad, bastante lamentables. Sabemos que tenemos 1.028 barracones, según dice el propio *conseller* de Educación, que, por cierto, cualquier día de estos, como pertenecen ya a nuestro panorama, a nuestro paisaje y a nuestra cultura y tradición, podríamos hacerlos casi bienes de relevancia local; que tenemos un 36% de fracaso escolar, somos la segunda comunidad autónoma de todo el estado que tiene ese fracaso escolar; que tenemos una provisionalidad del profesorado de un 20%; que estamos en las peores posiciones en nuevas tecnologías, la número 15 de 17 comunidades autónomas en alumnos por ordenador; que somos la tercera comunidad autónoma con mayor número de alumnos inmigrantes, en la provincia de Alicante el 94% escolarizado solo en colegios públicos; o

que somos de las tres autonomías que menos invierten por alumno de toda España.

Pero, claro, llega Camps y se compromete antes todos los ciudadanos en el inicio del curso escolar con esas declaraciones que yo les enseñaba. Y la verdad es que, como la esperanza es lo último que se pierda, y, si no, que se lo digan a Mariano Rajoy, que lleva la suya a cuestras, pues, lógicamente, la comunidad educativa se agarra a algo y dice vamos a ver si es verdad lo que Camps nos ha dicho. Y entonces nos encontramos con que llegan los presupuestos, y en los presupuestos, toda la palabra de Camps ha quedado ya no solo hipotecada, sino empequeñecida y como una impostura más de la que este gobierno suele hacer.

Nos encontramos con que todo se recorta en la Conselleria de Educación. Da igual de lo que hablemos, pero, además, un 35%, así, a brocha gorda, a tijeretazo, porque da igual una cosa que otra, da igual que hablemos de alumnos de educación especial, de ayuda compensatoria, de fomento del deporte escolar, de financiación de personas..., de adultos, de guarderías infantiles, del transporte escolar, de las ayudas comedor, de escuelas de música, de conservatorios, formación de profesores, etcétera, etcétera. Da igual la partida que veamos, todo se recorta un 35% a lo bruto.

Vemos que caen los gastos de mantenimiento de los centros, que tienen menos dinero que tenían en el 2008; o que no hay profesores para poner en marcha el inglés en infantil; o que todo va degradándose en educación. Y entonces busco las partidas aquellas que a Camps tanto le gusta, que dice que es lo que le da la calidad a la educación, el PASE, el PROA, el..., todas estas cosas, y de 2.427 centros que tiene la Comunidad Valenciana entre públicos, privados y concertados, resulta que solo tres hacen el plurilingüismo, que son 125 alumnos de 800.000. Una muestra de un botón. Que el PASE, la adaptación del sistema educativo, se aplica en 100 centros; que el PROA, en 220; que el apoyo y el refuerzo de los IES, en 37; que el plan Èxit, en 28. Estas son las cosas que le gustan al señor Camps, la muestra del botón en el traje que suele vestir normalmente.

Y esto, que se produce en el inicio de curso y, además, en una situación política de degradación de un gobierno que está absolutamente agónico y sin saber reaccionar, se produce también el año que hemos vivido, como decía la señora Mollà, una enorme manifestación educativa, una huelga, una protesta, ante un *conseller* de Educación que ha sido el más denostado y gastado de todo el gobierno, al que más veces han pedido su dimisión públicamente, delante de los medios de comunicación, en notas de prensa, por escrito, en pancartas... Da igual.

Y yo la verdad es que siempre pensaba, y el otro día me llevé la sorpresa cuando lo vi en la Comisión de Educación, que cuando a un *conseller* le piden tantas veces su cabeza públicamente, uno debería de tener como una sensación, una sensación o un sentimiento, de humildad, de reconocimiento, de corrección de errores. Pero, desde luego, una actitud muy distinta a la que me encontré con el *conseller* el otro día.

Resulta que cada vez que le piden la dimisión él suele actuar y sacar esa soberbia que suele llevar dentro, que va implícita creo que con un ambiente político en el que nos estamos encontrando, y que parece que, a dimisión que le piden, medalla que se cuelga en la pechera. Y yo no podía entenderlo. Y solo lo puedo entender, esa actitud de soberbia, ante lo que la comunidad educativa la está planteando, si entiendo, desde, si entiendo el ambiente de enajenación política que estamos viviendo en estas Cortes y que hoy hemos vivido por boca del presidente.

Me voy a ahorrar algunos comentarios que el presidente ha hecho esta mañana y que me han parecido sencillamente miserables. Solo voy a decir que el presidente tiene un concepto de servicio público que él mismo lo definió ante el juez: «Los valencianos me deben mucho.»

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Señores diputados, vamos a proceder a la votación. Comienza la votación. Votos a favor, 39; votos en contra, 46. Queda desestimada la moción.

És closa la sessió. (*La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*)

(*S'alça la sessió a les 13 hores i 8 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de Les Cortes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Albiol Guzmán, Marina
 Amor Pérez, Gemma
 Asencio Adsuar, César Augusto
 Barceló Martorell, Ángela María
 Barrieras Mombrú, Rosa María
 Blasco Castany, Rafael
 Betoret Coll, Vicente
 Bonet Mancheño, Elena
 Botella Arbona, M.ª Dolores
 Bueno Ortuño, Manuel
 Bustamante Bautista, Manuel Miguel
 Camarasa Albertos, José
 Camps Devesa, Gerardo
 Camps Ortiz, Francisco
 Castejón Chaler, Juan Mariano
 Castellano Gómez, Serafín
 Catalá Pérez, M.ª Consuelo
 Clemente Olivert, Antonio
 Cortes Llopis, Salvador
 Cotino Ferrer, Juan Gabriel
 Crespo Domínguez, M.ª Vicenta
 De Miguel García, Alicia
 Díaz González, Elisa
 Escudero Pitarch, Isabel
 Espí de Navas, Nuria
 Fabrat Prat, Alberto
 Falcó Rico, Juan de Dios
 Ferraro Sebastiá, Rafael
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Franco Aliaga, Esther
 Frau Ribes, Josefa
 García Herrero, M.ª Josefa
 García Santos, Yolanda
 Gay Bódalo, M.ª Dolores
 Giner Giner, Fernando M.^a
 Hernández Mateo, Pedro Ángel
 Hernández Miñana, Francisca Mercedes
 Huesca Rodríguez, M.ª Dolores
 Iranzo Martín, Enma
 Jiménez Gutiérrez, Elvira
 Linares Rodríguez, M.ª Soledad
 Lloret Ivorra, M.ª Isabel
 Lorenzo Paredes, Antonio
 Lozano i Pastor, Antoni

Luna González, Àngel
 Macià Antón, Diego
 Maluenda Verdú, Rafael
 Marco Gual, M.ª Amparo
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Olano, José
 Martínez Navarro, María Milagrosa
 Martínez Rodríguez, Ricardo
 Mata Gómez, Manuel
 Miró Mira, Trinidad María
 Mollà Herrera, Mireia
 Moreno Fernández, Cristina
 Morera Català, Enric Xavier
 Mundo Alberto, Jaime
 Nebot Gargallo, Vicent
 Ninet Peña, Carmen
 Noguera Montagud, Ana Isabel
 Oltra Jarque, Mónica
 Ovejero Adelantado, Eduardo
 Palomar Pérez, Herminia
 Pañella Alcàcer, Josep Maria
 Parra Almiñana, María Teresa
 Parra Sisternes, Vicente
 Peral Villar, Antonio V.
 Pla Durà, Joan Ignasi

Puig i Ferrer, Joaquim
 Quinzà Alegre, Asunción
 Rambla Momplet, Vicente
 Roca Castelló, M.ª Rosa
 Ros Piles, Jesús
 Salvador Rubert, M.ª José
 Sánchez Cortés, M.ª Sagrario
 Sánchez Pérez, César
 Sanchordi García, María Mercedes
 Sanmartín Besalduch, Adolf
 Sanz Alonso, Marga
 Sarrià i Morell, Vicent
 Segarra Sales, Jeannette
 Serra Cervera, David Francisco
 Signes Núñez, Francesc
 Soler Cejudo, Rebeca
 Soria Mora, Vicente
 Sorribes Martínez, Sol
 Such i Botella, Antoni
 Tirado Museros, Clara
 Torres Salvador, Antonio
 Torró Gil, Lluís
 Vicente Navarro, Eduardo
 Vidal Causanilles, M.ª Fernanda
 Vilaplana Gironés, Amando

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de Les Corts

subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç 4. 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servici de Publicacions de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts

subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo 4. 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983